

INTÉZMÉNYEINK CSERKÉSZETÜNK SZOLGÁLATÁBAN

1971

19. szám

CSAPATPARANCSNOKI NAPTÁR

IGY LÁTJÁK A FIATALOK

ÁLLJ, KI VAGY!

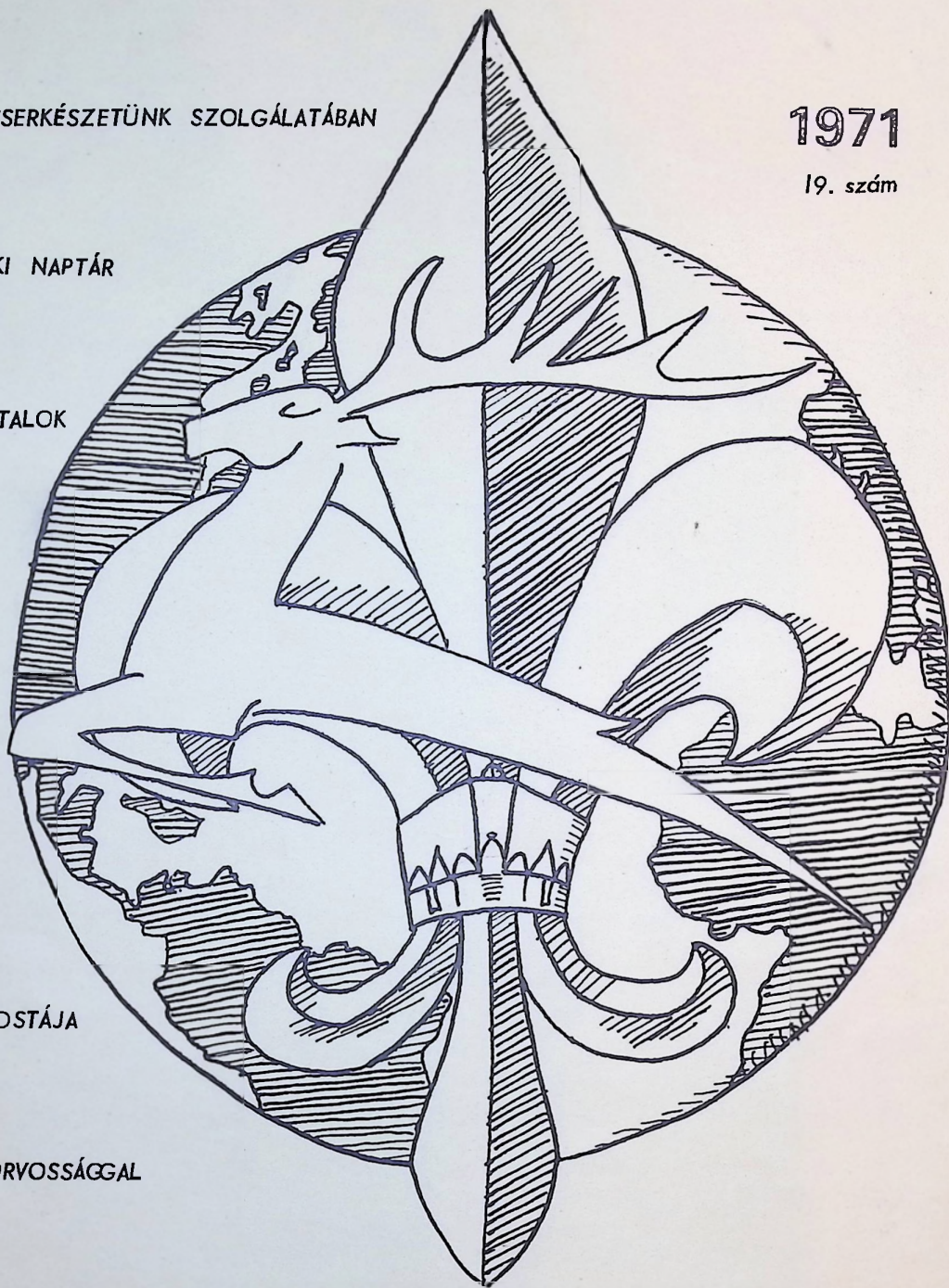
HIREINK

VÉLEMÉNYEK

AZ Ü.V. ELNÖK POSTÁJA

VISSZAÉLÉS AZ ORVOSSÁGGAL

A MAGYARSÁGTUDAT GYAKORLATI KÉRDÉSEI

Vezetők Lapja

ÉSZAK-AMERIKA

Az elmúlt esztendőök hagyományát követve a III. Kerület az idén is tisztigylést rendezett január 2-án és 3-án Buffalóban Mauksch Péter V. T. szervezésében. A gyűlés célkitűzését így fogalmazta meg a Ker. V. T.: "Időszerű, hogy megtárgyaljuk, megfogalmazzuk, különösen tekintettel az emberiség változó életkörülményeire, a magyar cserkészvezetés nevelési kérdéseit, feladatait az új évtizedben."

Három fő-kérdéscsoportra osztották a megbeszélőnivalókat s az alábbi vitaindító előadások alapján tárgyalták meg őket:

a.) Léleknevelés.

1. ISTEN SZOLGÁLATÁBAN (Cserkészeink és a magyar egyházak). Korunk az Egyház állapotára, fejlődésére egyre fokozottabban hat, mely természetűleg a külföldi magyarság hagyományos központjaira, a magyar gyülekezetek életére is kiterjed. A cserkész híven teljesíti kötelességeit. Előadó: Végvári Vazul.

2. SZEMBEN AZ ÁRRAL 1971-BEN. Módosuló felfogások és életkörülmények, élvezethajszolás és elvetett erkölcsi értékek között "nehéz ma igaz úton járni, de lehet". Előadó: Papp Klára.

3. A HARMADIK TÖRVÉNY ÉLÉSE MA. Az elmúltakban a Segítőkézség törvényét, rözsét cipelő nénikét, világtalan járókelőt segítő cserkessel ábrázolták. Ma más feladatok várnak. Előadó: Pintér János.

b.) Magyarságnevelés.

1. MAGYAR SZÓ ÉS BETŰ CSERKÉSZTÖRVÉNYÜNKBEN. "Nyelvében él a nemzet" - és így a külföldi magyar cserkészlet különösképpen. Lehetőségeink, feladataink kieméríthetetlenek ezen a téren. Sajnos elmaradt.

2. NÉPI KULTURÁNK UTJAIN. Népi értékeink könnyen álromantikába sülyedhetnek, ha megelégszünk cserkészletünkben eddig elért eredményekkel. A kincsesbányát nekünk nyitották, és mi még alig merítettünk mélyébből. Előadó: Mester Mária.

3. CSERKÉSZLETÜNK ÉS A MAI MAGYARORSZÁG. A "Nyolcadik Törzs" csak kicsiny része a magyarságnak. 25 év után a külföldi létfenntartás egyik legidőszerűbb kérdése: viszonyunk az otthoni magyarsághoz, annak életéhez. Előadó: Szappanos István.

c.) Gyakorlat.

1. NÉHÁNY IRÁNYELV ÚJ PRÓBARENDSZERÜNKBEN. A most megjelenő cserkész-könyvek változott körülményeknek és követelményeknek hivatottak eleget tenni. Alkalmazásuk ad választ arra, hogy az új próba anyag megfelel-e szükségleteinknek. Előadó: Dr. Némethy György.

2. INTÉZMÉNYEINK CSERKÉSZLETÜNK SZOLGÁLATÁBAN. Három földrészen házaink, parkjaink otthont és táborhelyet biztosítanak, vezetőképzést és magyar összefogást szolgálnak. Intézményeink fenntartása, tökéletesítése és célszerű felhasználása mindannyiunk felelőssége. Előadó: Novák Ferencné.

3. VISSZA A TERMÉSZETHEZ. Városi életmód és ipari haladás nem csak a társadalomra, de az egyénre is döntően kihat. Ember és Természet, Lélek és Anyag felbomlott egyensúlyát kell visszaállítanunk. Előadó: Cseh Tibor.

Intéző Bizottságunk legutóbbi ülése úgy határozott, hogy ezentúl évi négy Vezetők Lapját jelentet meg a cserkészvezetői kar munkájának támogatására.

Ugyanakkor örömmel hozom tudomásotokra, hogy a kibővült és gyakrabban megjelenő lapunk szerkesztésére Ádám atyát sikerült megnyernünk. Őt jórészt személyesen ismeritek, írásait pedig mindannyian olvassátok. Kitűnő tolla, szaktudása, munkabírása biztosíték arra, hogy cs. vezetői karunk rendszeres segítséget kap a Vezetők Lapja hasábjain keresztül.

Ám egy ember lelkesedése, szakértelme korántsem elég ilyen fontos feladat betöltéséhez. Szükség van a Ti ötleteitekre és tapasztalataitokra is. Ha bármilyen jó tervetek van, vagy jól sikerült rendezvény eredményeinek birtokában vagytok, közöljétek vele. Szívesen teszi közkinccsé munkátok gyümölcseit.

Amikor boldogan jelentem be ezt a nagyjelentőségű változást, egyúttal búcsúszom is, mint eddigi szerkesztő. 1954. óta, 18 V. L. számmal igyekeztünk a Vezetők Lapja gondolatát felszínen tartani. Kívánom az új szerkesztőnek és munkatársainak, de az olvasóknak is, hogy együttműködésük, kapcsolataik az immár négy világrészben jól megalapozott magyar cserkésznet hasznára, ifjúságunk javára legyen.

BODNÁR GÁBOR

KEDVES VEZETŐTESTVÉREIM!

Büszke örömmel néztük végig jubileumi évünkben az elmúlt 25 év külföldi magyar cserkésznetének munkáját. Szövetségünknek csak akkor van értelme, ha megmarad magyarnak és ha a cserkésztestvérny nem marad röpke szó az ajkunkon, hanem életünk és cserkészeseink életének alakító erejévé válik. Tőlünk, vezetőktől függ, hogy milyen lesz az elkövetkező 25 év magyar cserkésznete.

Azért vállaltam el a Vezetők Lapjának szerkesztését, mert hiszem, hogy ezáltal is hozzájárulok cserkésznetünk jövőjének építéséhez. Szerintem ez a lap összekötő kell legyen nemcsak a Központ és a vezetők között, hanem eszköze kell legyen a szerte a világban élő magyar cserkészvezetők eszmecseréjének is. Tekintve, hogy a Vezetők Lapja a Szövetség hivatalos lapja, nem lehet és nem is akar "ellenzéki" lenni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nem közlünk olyan cikkeket, amelyek a munka előbbrevitelét célozzák és minden személyi kérdést félretéve és a teljes jóhiszeműséget szem előtt tartva, építő bírálatot adnak. A cikkek és a hozzászólások a szerzőjük álláspontját tükrözik, s a V. L.-ban való megjelentetésük nem jelenti azt, hogy a Szövetség, vagy a Szerkesztő magáévá tette azokat.

A lap szerkesztésében, Isten áldásán kívül, természetesen rászorulok vezetőtestvéreim jóindulatú támogatására és cserkészies, építő bírálatára.

Jó munkát!

Dr. Ádám János, S. J. cscst.

Vezércikk a múltból

NEKÜNK IS SZÓL

X. ÉVFOLYAM

BUDAPEST, 1933 MÁJUS HÓ

5. SZÁM

VEZETŐK LAPJA

SZERKESZTIK: VITÉZ FARAGÓ EDE ÉS SZÖLLŐSY ISTVÁN

Előfizetési díj:
egész évre 4.—, fél évre 2.— P

Megjelenik
minden hó 1-én

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.

Allj, ki vagy!

Nem a béke nyugodt napjaiban hallottam ezt a kiáltást, amikor a gyakorlatokon romantikusan hangozhatott, hanem a világháborúban és megszoktam, hogy ez az utolsó kiáltás, amelynek, ha nem engedelmeskedtek, dörrent a fegyver és elpusztult, aki ellenszegült. A béke napjaiban háromszor is kiáltották és előzőleg sokszor figyelmeztetés is elhangzott, de a háborúban bizony csak egy kiáltás hangzott s ha biztosan felismerhető volt az ellenség, akkor egy se, hanem dörrent a puská, hogy megelőzze az ellenség gyilkos golyóját.

Mi is a cserkészletben eddig csak prédikáltunk, hogy így, meg amúgy. Nem szabad megalkuvásos cserkészteget csinálni. Legyelek jók, javuljatok meg, mert a gyom lútságosan felveri a lelkek talaját és elpusztítja a liszta búzát. Sok szó esett, sok figyelmeztető hangzott el a tiz törvény megtartásáért a megalkuvásos cserkészlet ellen — kis dolgok ellen, mint amilyen a cigaretta. Mondtuk és valljuk, hogy nem tartjuk a jellem fokmérőjének a dohányzást. De ha a táborban, cserkészletthonban összevissza dohányoznak és még csak kijelölt helyre sem szorúl a dohányzás, — ha a szövetségi házbán is füstfelhőbe burkolódik sokszor egy-egy szoba, — akkor hol lássa a cserkész a férfias önfegyelmzés példáját, ha a vezetői kicsiny dolgokban sem tudják legalább mérsékelni magukat. Bizony nagyon rosszul áll férfiaság dolgában az, aki ennyi önuralommal sem rendelkezik.

Sokan és sokat irtak és panaszkodtak az ünnepélyek műsorszámai miatt is, mert sok hüvely dolog került felszínre s a legszomorúbb az volt, hogy a cserkészlet lálalta fel, annak a társadalomnak, amelyet cserkésziesíteni akar. Sokszor meg a művészet jelszava alatt — bambán-e, vagy szándékosan — olyat lómünk a fogékony gyermeki lélekbe, amit a felnőttek közül is csak kevés tud helyesen értelmezni. A cserkészletten tréfákról tegyek-e említést, vagy azt hiszi valaki, hogy ezek nem jelentősek? Hát nem okozhat-e a kis csavarok lazulása idővel, ha nem törődnek vele komoly katasztrófákat?

Eddig tartottak a béke-gyakorlatok és most úgy érzem elérkezett a komoly harc ideje. Az ellenség beférkőzött sorainkba, a cserkészeket görlok közé állították! — A napokban olvastam egy napilapban, hogy egy idegen halfajta úgy elszaporodott a magyar vizekben, hogy kipsz-

tulással fenyegeti az őslakó halakat, mert már a halikrákat is felfalja. Ugy látszik, nálunk is kicsordult már a pohár, mert túlon-túl sok az idegen szellem és már a gyermekeinket is megfertőzi. És mégis vannak, akik nem látják be, hogy rettentő erőfeszítés kell már a magyar faji kincsek összegyűjtéséhez, mert kivetköztetnek eredeti mivoltunkból.

Vegye mindenki tudomásul, hogy vége a figyelmeztetések hosszú sorának, mert a gyomok nagyra nőttek. Elérkezett a harc ideje. Minden cserkész ünnepélyes fogadalmat tett az Isten, Haza, Embertársak iránti kötelezettség teljesítésre és a tíz törvény megtartására. Ezentúl tehát csak egyszer kiálljuk a rossz irányba tudatlanul, vagy tudatosan haladó felé, hogy: **Állj, ki vagy!** azután dörrenjen a fegyver: **hagyjon itt minket önként, aki nem bír velünk jönni, mert kénytelenek leszünk kilenni magunk közül.** Minden vezetőnek kötelessége az örködés s aki nem fordul szembe azonnal a hibával, izléstelenséggel, hitványsággal álokoskodásból, hogy „miért bántsam meg, nem akarok ellenséget szerezni, szeretem a békességet stb.” az bűnrészes és előidézője a bomlasztásnak. Mindnyájan szeretjük a békét, *c*e a békés rothadást meg akarjuk előzni, ha másként nem megy, hát harccal az igazi békéért.

A nem cserkész társadalmi szellem rést ütött a sorainkon, mert akadnak gyengék, gyámoltalanok és farizeusok, pedig a magyar cserkészet a zászlójára írta a tiszta jellemet és ennek a zászlónak a fehérsége Jézus lelke. Sok mindenféle nemzetmentő receptet ismertünk meg már az életben és egy sem vált be, csak az, amelyet az erkölcsi tiszta jellemez. Igen bizony: „minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs.” A politikai életben is a legjobb recept a Jézus evangéliuma. Sokan szereljük még, mert életküzdelmekben, lelkünk egyedüli pihentetője, gyógyítója. Mindennél jobban szereljük, mert a magyar fajnak és a magyar nemzetnek is új életre támasztója, győzelmi jele — ha nem hagyjuk letiporni. **Állj, ki vagy!** Harcos társam-e, vagy ellenségem, mert megkezdődött a harc s a kezünkben a fegyver.

vitéz FARAGÓ EDE.

NEHÉZ ÚT

(Részlet Dr. Vareska György, cst., a Cserkész Nagytanács tagjának a III. Kerület tisztii konferenciájához intézett leveléből.)

Kedves Barátaim!

Egy zajló és talán egy teljes erkölcsi zúllás felé rohanó világot élünk. Az emigráció profi magyarjai repdeső turul madarakkal a zsebeikben éket szeretnének verni sorainkban. Ezért barátaim, kérlek benneteket, hogy a Tíz Törvényünket nem hagyhatjuk, azokból egy vonást sem engedhetünk. Emberebb embert, vagy Krisztusibb embert és csak azután magyarabb magyart! Azokat a cserkész-társainkat, akik a tíz törvény szellemét nyíltan megtagadják, jobb, ha sorainkból eltávolítjuk. Azok a szellemi lázban szenvedő mély magyarok, akik emigrációjuk sikertelenségeit abban látják, hogy papjaink nem a magyar ügyet szolgálják elsősorban, nem egy fiatal lélekben teremtettek zavarát. Saját fülemmel hallottam cserkészt aki az Isten létét nyíltan tagadta. Olyat is hallottam, aki a tíz törvényt elavultnak és időszerűtlennek tartotta és a cserkészetet egy a magyar serdülő leányok és fiúk közti társadalmi és egyéb érintkezés egyesületének szánta. A profi magyarok szerint hangoztatott becsület kódex, a lovagias ügyek elintézésének "bibliája" a legsúlyosabb erkölcsbe vágó ténynek tartotta azt, aki az adott szavát megszegte. A cserkész fogadalom egy szent adott szó. A magyarok mindig büszkék voltak arra, hogy adott szavukat állották. Sok történelmi adatunk van arra, hogy ősünk és elődeink inkább harcoltak és pusztultak, de adott szavukat nem hagyták. Ugy tudom, hogy mindannyian megfogadtuk, hogy "híven teljesítjük kötelességeinket, amelyekkel Istennek... és először Istennek, és azután hazánknak és embertársainknak... tartozunk." Ezt a fogadalmat csak a rongy ember dobja el, ha egyszer letette. Emberek vagyunk, a tíz törvény ellen sokszor vétkezünk. A megtérő bűnösnek az Isten is megbocsát, segít újra felkelnünk. De aki nem akar felkelni, azt ott kell hagynunk. Csak a minőség lesz maradandó a tömeg széttűllik. A minőség a profán tömeget mindig legyőzi, bár sokszor nagyon hosszú az út és nagyon görgöngyös a győzelemig. Az Isten nem halt meg! Ezt nemcsak Billy Graham állította, hanem sok százados történelmünk bizonyítja.

Amikor tehát a programba vett kérdéseket terítékre teszitek, mindig a tíz törvény legyen előttetek. A Tíz Törvény nélkül erkölcsös élet nem képzelhető el, és ne feledjétek, hogy erkölcs nélkül nincs társadalom, illetve az előbb-utóbb szétesik. Minden Állam támasza és talpköve a tiszta erkölcs, mely ha megdől, Róma rabigába görnyed. Ezt a tényt évszázadok eseményei igazolják. Most, amikor sex-et visznek mindenbe, amikor a bíróságok a bűnözőket kesztyűs kézzel kezelik, amikor a szabadság akar úrrá lenni a szabadságon, amikor az alkohol és a kábítószeres ezrével szedik áldozataikat, csak egy nemes és erkölcsös alapon álló ifjú lélekkel telt szervezet tud az "árral szemben úszni". Erőt csakis a Tíz Törvény élése tud adni. Egész cserkész munkánk záloga ez, és egész magán életünk záloga ez.

Vissza a Természethez

Cseh Tibor, cst.

Ma a tömegek korát éljük.

A tömegegységekbe, tömegtársadalomba szervezett embert a vezetők jelszavakkal irányítják. A gondolattovábbítás eszközei a fény sebességével terjesztik a jelszavakat. S azok betörnek otthonunkba, felénk villóznak a távolbalátónk ernyőjéről, fülünkbe harsognak autónk rádiójából, öles betűk ordítják őket újságjaink címlapjairól.

Olyan ez, mintha egy állandó sugárzásnak lennénk kitéve. Olyan sugárzásnak, amely mindenén áthatol, ami elől nincs menekvés.

Különösen elterjedt a jelszavak használata az amerikai életben. Hiszen tökéletesen megfelel az amerikai gondolkozásmódnak és életformának: néhány szóba összesűrítve, jó gyakorlati csomagolásban egy csomó tetre sürgetés. Minden előre megemésztve, használatra készen. A társadalom irányítói gyöngéden gondoskodnak arról, hogy megmentsenek téged a gondolkodás kényszerétől. Így a modern élet mindenre ad neked időt és alkalmat, csak éppen az elmélyedésre nem.

A jelszavak másik jellemzője: röpké, tiszavirág életük. Mire egyen elkezdénél gondolkodni, máris új tűnt fel. S az előbbihez hasonló, mohó igénnyel követeli teljes érzelmi résztvételedet, szimpátiádat. Ennek persze az eredménye az, hogy a jelszavak és a bennük foglalt gondolatok múló divattá válnak. A fogyasztás körül forgó társadalomnak tehát nemcsak anyagi fogyasztási cikkei vannak – amelyeket akarva, nem akarva használnod kell – hanem szellemi, ideológiai piaci árúi is. És sorsuk a piaci árúk sorsa: elhasználd, eldobod őket és újat veszel.

Mindig újat.

Állandóan újat.

Megveszed tehát a fogyasztási cikkeket és teletömöd velük lakásodat és beszajkózod a jelszavakat és teletömöd velük a fejedet. Észrevétlenül tömegember leszel.

Modern rabszolga. Piaci árúk és piaci jelszavak jól kereső és jól fizetett rabszolgája.

S mi lesz az elhasznált árúkból, az elkopott jelszavakból?

Szemét lesz belőlük. Észrevétlenül így kerülsz bele a modern ipari és piaci társadalom körfolyamatába, mely a természet javait végső rendeltetésükben szemétté alakítja át.

Évek óta divatos jelszavá vált a természethez való visszatérés gondolata. Az új nemzedékek elkeseredve tapasztalták, hogy a természet eltékozolt öröksége helyett nekik csak az óriás daganatokká nőtt városok maradtak.

A XIX. században ránk köszöntött a gépkorszak s az ember megrészegült újonnan talált hatalmának a méreteitől. Kialakult a materializmus fénykora. Az Istent sem napjainkban próbálták detronizálni először. Megkísérelte már azt a párizsi kommun több mint száz évvel ezelőtt. Századunkban bekövetkezett a technológia robbanásszerű fejlődése. A rohamos változásokra az ember nincs sem szellemileg, sem lelkiileg felkészülve. Kialakultak a város-szörnyetegek, öt-tíz-huszmillió komplexumok, autók és gyárak milliói okádják a füstöt. Levegőnk beszennyeződött, vizeink, folyóink megfertőződtek s mire az ember rádöbben a természet megrontásának a méreteire, már jóvátehetetlen károkat okozott környezetünkben. Városainkra ráarakodott a korom, tengerpartjainkon szétfröccsenő olaj fullasztja meg ártatlan madarak tömegeit, folyóinkban árad, hömpölyög a szenny, mint a beteg szervezetben a genny, halainkban mérges higganysókat találnak a biokémiai intézetek kutatói s a tengerek fenekére naponta százezertonnaszámra ömlik a nagyvárosok szemete. Ezt a civilizációt az a veszély fenyegeti, hogy a – szó szoros értelmében – saját szemetébe fog belefulladni. Amerika, mely a világ legfejlettebb technológiai állama s lakossága a világ népességének kevesebb mint 5 százaléka, a világ összes szemetének mintegy 80 százalékát termeli. Ezért legfertőzöttebbek a vizei s legszennyezettebb a levegője. De a romlás mélyebb, a társadalom húsába vág, mert a gazdag el tud menekülni a szemét és a korom elől kies kertvárosokba, de a szegény ott ragad a korom és a füst mögött rohamosan hanyatló városokban. S a korom ráarakódik a lelkére is, proletár, vagy lázadó lesz belőle.

Az új nemzedék lelkében iszony és kétely támad, megrendül a hit a civilizációban, a fejlődésben. Végeiben ez a cinizmus anarchiába csap át, mely elvet minden tanítást, évezredek minden tapasztalatát.

Vissza a természethez -- cikázik a jelszó körülöttünk a levegőben. Élelmes politikusok ordítják a hordó tetejéről. S erről énekelnek a virágok gyermekei is, a "flower children", akik millió számra gyártott papírvirággal ragasztják tele autóikat és szobájuk falát. De vajon csak ennyit mond a virág? Csupán ennyit jelent a természethez való visszatérés?

Nekünk cserkészeknek nem új a természet szeretetének a gondolata. Ott van alap törvényeink között és átszővi egész nevelési módszerünket. De vajon nem lett-e csupán egy kegyes dogma belőle a gyakorlatban? Nagyvárosok gyermekei vagyunk, a füst és korom szülöttei. Élünk egy rohanó, vágató világban, melynek törvényei mindig bonyolultabbak lesznek s mindig kevésbé látjuk a célját és az értelmét. Divatos azt mondani manapság, hogy a modern ember egyik baja az, hogy túlsok a szabad ideje, nem tud mit kezdeni vele. Én a problémát éppen abban látom, hogy túl kevés időnk van a lényeges dolgokra. Túl messzire toltuk ki börtönünk határait, túlzottan elszakadtunk a természettől. S a cserkészben is túlsok jelszó és keneteljesség vette körül a természetet és mindig kevesebb idő jut a vele való együttélésre. Nem így van ám - mondhatná valaki - hiszen táborainkat minden nyáron megtartjuk s akkor kinn vagyunk a zöldben, Istent szabad ege alatt. De a programmal agyonzsúfolt tábori élet nagyon kevés időt hagy a természetben való elmélyedésre! A városban az ember tömegben él, összezsúfolva, de mégis nagyon egyedül van. Hiszen azért akad annyi összetört lélek, annyi összeomlott otthon, mert magányos emberi lelkek elveszetten, kétségbeesetten keresik, de nem találják egymást.

De kinn a természetben jó egyedül lenni! Jó egyedül lenni, csöndben, áhihatattal, mert itt mégsem vagy magányos. Itt találkozol valakivel, a Nagy Magányossal, aki ott van minden dolgok mögött és aki úgy keres téged és annyiféleképpen üzen, hogy megossza véled a magányát. Hagyjunk tehát minél több szabad időt kinn a természetben, amikor nincs semmi feladat, semmi cselekvés, csak szemlélődés. A természetben való szemlélődés az embert a harmónia felé vezeti.

Sétálni a tavaszi erdőben, amikor kibújtak már az első virágok, nézni a növényeket, ahogy keresik a fényt, megcsodálni a köveket, megsimogatni öreg fák kérgét, lesni a mókus játékát az ágakon. Vagy a nyári réten elterülni a fűben, balladás képeket kiolvasni a báránnyelű játékból, hallgatni a méhek zümögését, a patak csevegését. Elfeküdni az őszi avaron, magadba szívni fanyar illatát, nézni a hulló leveleket, belekotorni az avarba, mindig mélyebbre, s tenyeredbe venni a humuszt, megsimogatni és pergetni az ujjaid között. S megérteni élet és halál testvéri ölelkezését s kimondani az egyik legszebb magyar szót - amit semmilyen nyelvre nem lehet lefordítani - ujjongva kimondani: anyaföld...

Édes anyaföld.

Olyan egyszerű lesz minden. A problémák, melyeken annyit gyötrődünk, olyan messzire esnek és olyan nevetségessé válnak. Kérdések, melyekre olyan bonyolult válaszokat keresünk, nem is kérdések többé. Mennyit kérdezzük például önmagunktól: miért vagyunk magyarok? Az útszéli lapú és az ibolya nem kérdezi, miért vagyok én ibolya, miért vagyok én lapú? Miért nem lettem tölgyfa? Ő csak lapú és ibolya.

S a dolgok értéke is beáll a maga természetes rendjébe. Mi több? Az ibolya? A tölgyfa? A zebra? A homokkő? Bármelyik nélkül szegényebb volna az élet, szürkébb volna a föld.

A természet az ősi inspirátor, az őszanya, a dolgok kezdete és vége. Köréje fel lehet építeni minden cserkész-törvényünket, egyszerű és természetes rendben.

Csak vegyünk egyet: a cserkész takarékos. Mi lenne az erdőből, ha nyakló nélkül irtanánk a fákat? Milyen könnyű kívágni egy fát, különösen mai eszközeinkkel, a motoros fűrészszel. Milyen könnyű pusztítani, rombolni! S hány év, hány évtized, hány évszázad kell, amíg egy faóriás létrejön. A természet megtanít arra, hogy mindennek célja, rendeltetése van. Csak meg kell tanulnunk, hogy mi mire való. Melyik a tűzre való fa? Találjuk meg a száraz, letörött ágakat, a vihartól kidöntött törzseket, mielőtt a fejszét a fa derekára vetjük. S ha már erre kerül a sor, gondosan válasszuk ki a fát, amit kívágunk. Onnan vágjuk ki, ahol sűrű az erdő, sok fa nő együtt, adjunk nagyobb életteret a megmaradtaknak. S micsoda öröm egy olyan botot keresni, amelyik faragásra jó. S mennyi mindent tudnod kell hozzá, mielőtt a jó fát megtalálod. Tudnod kell, hogy sem a túl puha, sem a túl kemény fa nem jó. Van olyan, amelyik hasad, van olyan, amelyik forgácsolódik. S az sem mindegy, hogy mikor vágod ki és hogy szárítod. Külön élvezetet jelent a megfelelő formát megtalálni. Kampós botnak, juhászbotnak kifordult gyökerű fácskát keresel. S

milyen csudálatos dolgokat lehet uszadékfából csinálni! Nem véletlen, hogy a faragás az egyik legősibb művészet. Szemléletesen hordja magában a művészet lényegét, az esztétika ősi törvényét. Hiszen csak meg kell találni a fát, meglátni benne a művet s eltávolítani a fölöslegeset. S ez a művészet lényege, sem több, sem kevesebb: a fölösleges eltávolítása.

Titkok tudója leszel, ha megnyílik előtted a természet. Táltos leszel, mágus, saját életed varázslója. Megismered a fák, kövek, bogarak titkát. A természet megtanít a tökéletességre. Kinyílik előtted az ezerútu élet s kiszélesedik a szeretet is. Most már nemcsak az embereket szereted, a dolgokat is.

"Sunt lacrimae rerum" – mondták a régi latinok. Sírnak a dolgok körülöttünk, lelkük van a dolgoknak. Lelke van a fának, a kőnek és lelkük van a tárgyaknak is. S mivel lelkük van, megszereted őket. Kíméled őket, nem pazarolsz. S ha a dolgokat kíméled, akkor elkerülöd a mai élet nagy csapdáját, nem leszel az anyag rabszolgája, aki egész életében csak eldobandó tárgyakért dolgozik. Nem leszel materialista. Szabad ember leszel.

A természetben való élés nagy ajándéka: az egyszerű munkák öröme. Saját izzadságod árán fát vágsz, fűvet kaszálsz, földet hordasz. Korunk egyik nagy tragédiája, hogy túlsok az elvont intellektüel, túlsok az olyan egyetemi tanár, aki nem ismeri a kérges tenyér fogását. A kérges tenyér és a szabadon szárnyaló szellem testvéri ölelkezésben: ime, az emberi élet teljességének a titka. A népiség is egy új, elmélyülő távlatot kap életedben. Megérted a paraszti lét lényegét s a dallamok, a népművészeti tárgyak nem csak dekoratív formák többé a számodra.

Megtudod azt is, hogy a természethez való visszatérés sokkal több, mint egy papírvirág kiragasztása. Mit mond a virág? Az egész élet titkát! Ott van a parányi mag, alig látható és elültetted a kertedben. Óvod, öntözöd ezt a darabka földet és lesed minden nap. S egy hajnalon csoda történik. Piciny, zsenge szálak hajladoznak a szélben. Mennyi védelemre van szükségük, mielőtt állni fogják az élet viharait! Aztán megerősödnek, gyökérükkel belekapaszkodnak a földbe, megvívják harcukat táplálékért, fényért. S egy nap megjelenik a bimbó, kifeslik a virág: szebb lesz a föld. Aztán lassan elszáradnak, belekorhadnak a földbe. De mielőtt végleg az enyészeté lennének, létrehozzák a magot, új tavaszok ígérését.

Befejezésül néhány gyakorlati dologra szeretném felhívni a vezetők figyelmét.

Engedjünk minél nagyobb időt a szemlélődésnek. Higgyük el, nem fontos az, hogy állandóan tenivalóval túlszűfolt legyen a tábori időrendünk. Legyen benne minél több séta, pihenés az erdőben! Csináljunk rajzoló, fényképező, megfigyelő, gyűjtögető kirándulásokat.

Szenteljünk sokkal több figyelmet a részletmunkák tökéletességének. Tanuljunk meg fát keresni, fát vágni. Ne tűrjük a barbarizmust, a letört ágakat, mely hasadozó fát hagy maga után. Milyen elkésérítő olyan táborokat látni, ahol a tábori diszítést úgy hozták létre – sokszor maguk a vezetők – hogy kíméletlenül pusztítottak, kitörtek fiatal fákat a tábor körül. Becsüljük meg a vizeket. Tanuljuk meg a forrás, patak kitisztítását, kövekkel kirakását és rendben tartását. A látszólag kicsiny dolgokban legyünk a leghűségesebbek elveinkhez. Ahhoz, hogy a természettel jól tudjunk együtt élni, jó szerszámokra van szükségünk. Legyen éles a bicska, a fejsze; minél élesebb, annál kisebb a veszély, hiszen kevesebb erőlködésre, ügyetlen mozdulatra van szükség. Legyenek jó nyelek szerszámainknak. Ne tűrjük a hanyagságot a kicsiny dolgokban, mert belőlük sarjad a nagy dolgok elhanyagolása, a társadalom betegségei.

A természet a legnagyobb élményforrás, éljünk vele minél többet.

Meddig akarunk még a vági tutajút emléken rágódni?

Új nagy élményekre, nagy vállalkozásokra van szükségünk. Hiszen ma kitárult előttünk – magyar cserkészek előtt – az egész föld. S itt várna egy nagy feladat azokra a vezetőkre, akik nem vesznek részt csapatmunkában. Álljanak össze és szervezzenek meg nagy kirándulásokat, expedíciókat. Sok felelősséget, gondot és gondosságot igénylő feladat! Az expedíciónak rendkívüli nevelő hatása van. Minden tag állandó, odaadó munkája szükséges, hogy a kis közösség vállalkozása sikeres legyen.

De az élmény mindenért kárpótol. S a természethez való visszatérésnek ez a lényege: az élmény.

(Elhangzott a buffalói cserkészisztizti konferencián, 1971. január 3-án.)

+ HAZAMENTEK ©

KOSZTER ATYA

A mi életünkben Ő csak Koszter Atya volt! Neve összeforrt a magyar ifjúság életének fél évszázadával... Koszter atya soha sem szerette ha róla írtak, de most, hogy eltávozott közülünk, talán nem haragszik meg, ha pár mondatban, emlékeinket idézve, megemlékezünk róla!

A fiatal, kalocsai egyházmegyes, jánoshalmi káplán már a gyerekek barátja volt első állomásának első napjától kezdve... Ministránsok, kongreganisták és cserkészek... ezek voltak az ő kis barátai, az ő külön világa!... A kedves jánoshalmi kápláni évek után Budapestre vitte az élet... Shvoy püspök atya, az akkori regnumi plébános hívta meg a Regnumba... Az akkori híres nagyok: Shvoy atya, Witz atya, Bárdos atya, Halász atya, Jandik atya mellett... a fiatal Koszter atya hamar beírta nevét a diákok szívébe!... Cserkészraja a Sólymok... végig a Regnum legjobb rajai közé tartozott... Koszter atya a regnumi első évek alatt jegyezte el magát örökre a cserkészettel... Ha nem is volt a cserkészlet alapítója - de annak egyik legnagyobb tanító mestere lett!... A Magyar Cserkész, a Zászlónk írója, főszerkesztője volt sokáig... Sok cserkész, ifjúsági könyvet írt életében... Lurkó, Fulgur, Iluska, Csibészklub... Lelkes olvasókra talált a diákok körében!... A Regnum nem tarthatta meg örökké magának, s nemsokára a pesti Szent Imre kollégium Rektora lett!... A Szentimrések gyakran kopogtattak be a Rektor atya ajtaján, ahol mindig meghallgatásra találtak... Itt írta meg a Kamaszokat, a Nos rektor-t és a Lépcsőimát... Ez volt utolsó, napvilágot látott könyve... A második világháború összeomlása után már csak az íróasztalának írt... De írt!... Mert az írás nála beszélgetés volt...

Halkszavú, csendes ember volt!... A régi gárda cserkészvezetői rajongva szerették!... A Koszter... így hívták!... A hárshegyi cserkészpark fái alatt sok nyári tisztitábort vezetett... A híres Quo Vadis táborok parancsnoka mindig Koszter atya volt!...

Az 1946-os utolsó szabad Szent György napon még boldogan nézte Ő is a Bazilika előtt cserkészmeink menetét... az utolsó ünnepélyt!... S ahogy a cserkészletet, Regnumot, Szent Imre kollégiumot elsöpörte a vihar... úgy vonult Ő is vissza a kalocsai magányba!... Itt élte le élete utolsó 23 évét... Csendben, halkan... könyveinek és emlékeinek élve!... De itt is a Koszter atya maradt!... A kalocsai székesegyház kis ministránsai naponta járták a palotát, hogy Koszter atya második emeleten lévő napsugaras kis szobáinak vendégei legyenek!... És itt élt tovább a cserkészlet!... A két szoba ezernyi emlékei között jóságos, öreg remeteként osztogatta a kalocsai kisfiúknak élete, lelke kincseit!... Itt keltek életre az el nem mondott táborúzi mesék... itt tanította a késő utódokat ősök örökségére!... Itt látogattam meg évente egyszer én is!... Az utolsó börtön büntetésem letöltése után... mikor először Kalocsára vitt utam, 1963. őszén... már csak szobájában tudott járni... Többszörös trombózis miatt orvosa nem engedte mozogni!... Csak hogy újra itt vagy... fogadott... - hiányoztál!... Ez volt minden, amit mondott, - és megölelt!... Két évre rá - mégegyszer útrakelt... Budapestre!... Hűgát látogatta meg a hívásunkra vállalkozott az útra... meglátogatni Shvoy atyát, Fehérváron!... A Mester és tanítvány... utolsó találkozása volt ez, melynek emlékét hangszalag őrzi... Órákon át a cserkészetről... az ifjúságról volt a szó... Az emlékezés órái voltak ezek... Azon keveseknek, akik ott lehettek, - örök emlék marad ez a beszélgetés!... Aztán egymást átölelve elváltak, hogy már csak a mennyei hazában találkozzanak újra!...

Aki értünk élt, most értünk imádkozik.

Kölley György

DR. BAKOS KÁROLY

Kegyelettel emlékezünk Dr. Bakos Károlyra, aki mint az úgynevezett reformnemzedék jeles tagja, a Katolikus Legényegyletek Országos Tanácsában (KALOT) volt sokat dolgozó, önzetlen cserkész.

A számkivetettség idején pedig a Buenos Aires-i Fernandez és Rivadavia kórházakban végzett esztendősi ingyenes odaadó munkájával emlékeztetett bennünket arra, hogy "A cserkész, ahol tud, segít!" Ő elment ugyan, de példája él és kötelez bennünket!

INTÉZMÉNYEINK CSERKÉSZETÜNK SZOLGÁLATÁBAN

Az ember, lévén társas lény, csoportokba tömörül, hogy másokkal közös érdeklődéseit ki-elégítse, problémáit megtárgyalja, és - ha lehet - megoldja. Így születnek az intézmények, Minden intézménynek megvannak a maga szabályai, célja és tagsága. Ilyen alapon, intézménynek tekinthető egy bridge társaság, egyházközség, futball csapat, - vagy éppen a cserkészet.

Hogyan jöttek létre Magyarországtól távol magyar intézmények? Érdekes megfigyelni, pl. a század elején Amerikába érkezett magyar bevándorlók esetét. Ezek az u.n. "régi amerikások" általában nagyobb csoportokban telepedtek meg, és saját munkájukból mindenütt létrehozták az igényeiknek megfelelő intézményeket. Templomokat, klubokat építettek. Ezekbe sok helyütt még ma is eljáznak az alapítók gyermekei és unokái. Persze más lapra tartozik, hogy milyen jelleggel maradtak fenn ezek az intézmények, vagyis hogy mennyire őrizték meg a magyar jelleget. Tény az, hogy vannak, és összefogó erőt képeznek. Ezek a templomok és klubok fennállásukkal elősegítették a magyar közösségek fennmaradását, s ugyanakkor tagjaiknak egy szűkebb közösséghez való tartozás élményét nyújtják. Ezek az egyesületek fennmaradásukat sok esetben annak köszönhetik, hogy tagjaik falusi emberek voltak. Náluk az összetartozás érzése még akkor is erős, amikor a számukra szokatlan, új környezethez való alkalmazkodás problémáján már túl vannak.

A későbbi, vagyis II. világháború utáni és 56-os emigrációk más jellegűek voltak. Egyházi vonalon legtöbbször csatlakoztak - és ezáltal megerősítették a meglévő egyházközségeket. Társadalmi vonalon azonban általában új szervezeteket alapítottak, a magukkal hozott politikai és szellemi beállítottságuknak megfelelően.

Ezeknek a 45-ös és 56-os szervezeteknek nagy része, rövidebb vagy hosszabb fennállás után megszűnt. Több oka lehet: az aktualitás elvesztése, anyagi gondok, utánpótlás hiánya, elszigeteltség - vagy éppen az összeférhetlenség.

A cserkészcsapatok megalakulása külföldön a II. világháború utáni szervezetekhez hasonlóan történt. Elszigeteltségük előbb utóbb halálra ítéltette volna őket. Így, a központi irányítás intézményesítésének döntő szerepe volt abban, hogy a cserkészetet állandósítsa. Magában véve egy-egy csapat ideiglenes szervezet. A cserkészetet az teszi állandóvá, hogy a Szövetség, mint központi irányító szervezet, új csapatok alakulását elősegíti és támogatja. Ilyen módon, a megszűnő csapatok helyébe újak alakulnak. A Szövetség tehát a folytonosságot képviseli. A központi irányítás és ellenőrzés eredményeképpen a cserkészet állandó intézménnyé vált.

Mi teszi a cserkészetet egységes és állandó szervezetté? A meghatározott keretekbe foglalt programja.

Elsősorban, maga a próbarendszer. Azután a rendszeres, fokozódó vezetőképzés: őrsvezetői-, segédtszti- és cserkésztszti tagozatokban, amely egységes anyagot ír elő a különböző világrészekben működő vezetőjelöltek számára. Ugyanígy, a vezetőképzés felső tagozataiban megkövetelt - és szintén intézményesített - magyar érettségi.

Cserkészetünk egységét továbbá a különböző országokban és világrészekben élő cserkészvezetők személyes kapcsolata is nagyban elősegíti. Az egymás vezetőképző táborain való részvétel, a tapasztalat-csere, a csapatok meglátogatása, mind az elszigeteltség megakadályozását szolgálják.

Az ilyenfajta látogatások eddig főként vezetői fokon történtek: vagy a Szövetség küldött ki egy-egy kiképzőt a különböző világrészek vezetőképző táborába, vagy onnan hívott meg egy-egy kiképzőt a központi VK-táborba. Ennek fontosságát azt hiszem nem kell részleteznem. Jó volna viszont ezt kibővíteni. Az intézményesített vezetőképzés, vagy más nagy méretű táborok (mint pl. a jubileumi táborok) által el kell érjünk a "tömeges" utazásokat. Csere-akciót kell indítani, nemcsak a vezetők, de a cserkészek között. Ne csak mindenki ide, a központi VK-táborba jöjjön, látogassuk meg mi is a más világrészek magyar csapatait.

Nem lebecsülendő az sem, hogy a cserkészek magánszemélyként más országokban járva felkereshetik az ottani csapatokat, miáltal betekintést nyernek a meglátogatott csapat életébe és azonkívül feltétlenül hozzájárulnak a cserkészet vérkeringéséhez, s ezért tudatosan is elő kellene segítenünk őket.

Másik szellemi intézményünk - összekötő erőnk - a cserkész sajtó. A különböző cs. könyvek, vezetői könyvek, Vezetők Lapja, és természetesen a Magyar Cserkész, amely most már kisebb-nagyobb (újabbán sajnos inkább nagyobb) zökkenőkkel 20 éve létezik külföldön. Kevés magyar sajtótermék dicsekedhet ilyen hosszú élettel külföldön.

Világos, hogy szellemi intézményeink képezik az alapját a magyar cserkészlet munkájának, a keresztény és magyar ifjúság nevelésének. A lehetőséget viszont az anyagi alap adja. Elsősorban megfelelő helység kell, ahol a cserkész foglalkozást és nevelést zavartalanul és rendszeresen lehet végezni.

Az emigráció első éveiben, a cserkészlet a fennálló iskolákra, egyházközségekre, klubokra támaszkodott. Ezek nyújtottak otthont és anyagi háttérrel a csapatok számára.

A cserkészlet megerősödésének a jele az, hogy önállósodni akar - és tud. Nem függni más egyesületektől, nem kitenni magunkat annak, hogy "jobb" vagy "baloldali" cserkészeknek minősítsenek, vagy hogy kimondottan felekezeti alapra helyezzük működésünket. Általános jelenség, hogy miután az alapvető szükségletek megvoltak (sátrak, tábori felszerelés, stb.), akkor kerülhetett sor komolyabb lépésekre az önállóság felé.

Igy, az 50-es évek végén, 60-as évek elején, a legerősebb cserkész gócpontokban megszülettek az első cserkész ingatlanok: a clevelandi cserkész tanya és a sao pauloi cserkészpark. Azóta gombamódra gyarapodott a cserkészlet: 64-ben a fillmorei cserkészpark, 65-ben a buenos airesi cserkésztelek meg a new brunswicki cserkészház és múzeum, 67-ben az edmontoni cserkész erdő és rajta cs. ház, 68-ban a garfieldi cserkészház és a sydneyi cserkészház, 69-ben a melbournei cserkészpark.

Európában: Barenhof gyakorlatilag cs. park. Förderungverein der Ungarischen Pfadfinderschaft tulajdona - A németországi csapatok fenntartó testületének, vagyis a burg kastli magyar iskolának tulajdona.

Ilyen módon láthatjuk, hogy ma már minden világrész magyar cserkészletének többé-kevésbé megvan az anyagi alapja. Mind a négy világrésznek van legalább egy cserkész parkja. Méreteiben és értékben eltérően ugyan, de mindegyik cs. ingatlan ugyanazt a fontos célt szolgálja: vezetőképző és csapat táboroknak, összejöveteleknek helyet biztosít.

Amint tudjuk, ezen ingatlanok mindig cserkész vezetők és öregcserkészek kezdeményezéséből, munkájából születtek. Az anyagiakat hozzá részben maga a Szövetség, cserkészvezetők, és a helyi kolóniákban való gyűjtések és rendezvényekből teremtették elő. 1965 óta csak a Szövetség maga lehet az ingatlan tulajdonosa.

Új intézményünkről is beszámolhatok: a Szövetség sponzorálásában Brunswickon most beindult rendszeres, heti rádió adásról, amit a Szövetség Regős és Kulturális osztálya vezet.

Hogy az anyagi megerősödés milyen áldás lehet a csapatok belső munkájára, azt hiszem nem kell nagyon részletezni. Egy-egy csapatotthon vagy cserkészpark állandó program lehetőséget nyújt. Először is, maga az őrsi sarok berendezése: a magyar népi motívumok alkalmazásától kezdve, a képkeretezésen keresztül a bútor pácolásig, mindent meg kell tanulni. Így a tanyán, vagy cserkészparkban is, a természeti adottságokat kell alkalmazni, utakat, barakokat, kapukat, hidakat kell építeni, stb.

Az ezzel járó tervezgetés és közös építő munka hatalmas nevelőeszköz. Azonkívül, hogy közel hozza egymáshoz a gyerekeket, olyan környezetet ad nekik, ahol ők maguk uralkodnak. Így valószínűleg meg BP elgondolása a gyermek világról.

Az ingatlanok fenntartása viszont külön munkát igényel. Millió apró utánjárással jár egy-egy ház vagy telek zavartalan működtetése: törlesztések, adóügyek, jogi papírok, építkezés, rendbentartás - és az ehhez szükséges anyagiak előteremtése. Itt érdekes megfigyelni, hogy miként oldják ezt meg az egyes városok. Sao Paulóban az öregcserkészek adminisztrálják a parkot, dolgoznak benne, építik. Tulajdonképpen ezért alakultak. Clevelandban minden csapat a neki juttatott területéért, annak rendbentartásáért felelős. Brunswickon és Garfielden a Ház Bizottságba tömörült cserkészszülők gondoskodnak a fenntartásról; Buenosban a leánycsapat vezetősége és tisztikara. Sidneyben a Fenntartó Testület látja el a teendőket.

Az ingatlanok kezelése tulajdonképpen "társadalmi munkára" ad alkalmat a felnőtt cserkészek, a cserkész-szülők és cserkész-barátok számára: jó ok az együttlétre. Ahhoz viszont, hogy ez a tevékenykedés valóban hasznos legyen, több szempontot kell szem előtt tartani.

Vigyázni kell arra, hogy az aktív vezetők ereje ne épp az ingatlanok adminisztrálásában merüljön ki, mert a csapatmunka – és a cserkészek sínylik meg. Méginkább kell arra vigyázni, hogy – bárki vezeti – elsősorban a cserkészek érdekeit, a nevelést tartsa szem előtt: otthont adni a csapatnak, összejöveletek számára, vagy kiránduló és táborozó helyet biztosítani, – megintcsak a csapatok számára. Fennáll ugyanis a veszély, hogy – mert sürget a váltó vagy mert tarháló akcióban vagyunk – befogjuk az összes cserkészt ilyen célokra és elmarad a cserkészmunka. Vagy az történik hogy "mert jó vétel", megközelíthetetlen helyen akarunk venni egy csodaszép ingatlant, amit a cserkészek nem tudnak használni, legfeljebb a piknikelő, autós szülők. Ugyancsak előfordulhat, hogy az intézményesedéssel, a ház illetve park körül működő csoportok öncélúakká válnak és a közvetlen cserkész érdekek háttérbe szorulnak.

Nyilvánvaló azonban, hogy a parkok, házak fenntartásához pénz kell, és ezt legcélszerűbben rendezvényekből: cserkésznapokból, bálókból, népi bemutatókból, vásárokból, stb. lehet előteremteni. Az ilyenekre való készülődés ismét jó programot és élményt nyújt a cserkészeknek, s ugyanakkor szórakozási lehetőség a felnőttek számára.

Döntően fontos tehát, hogy megmaradjon az egyensúly a csapat belső – zavartalan – munkája és az ingatlan fenntartását biztosító felnőttek közössége között. Csak így szolgálják igazán az ingatlanok a cserkészteket.

Mint már említettem, intézményeink vezetését cserkészek, vagy cserkész-szülők és barátok végzik. Ez ad reményt arra, hogy ezek az intézmények hosszabb ideig fennmaradnak. A cserkészteket jellegéből adódik, hogy az utánpótlás adva van. Így a kiöregedés veszélye csekélyebb, mint számtalan magyar egyházközösségnél vagy klubnál.

Végül is a cserkészteket anyagi megerősödése előnyt jelenthet, nemcsak önmagában, a közvetlen haszonélvezőknek, hanem kifelé is. A társadalom bizalmát és további támogatását csak a gyakorlatilag felmutatható eredményekkel tudjuk elérni. Nagy megmozdulásokkal, kiadványokkal – és ingatlanainkkal. Jellem- és magyarságnevelő munkánkat a nagy társadalom (s itt nem a cserkész szülőket értem) csak az ilyenfajta "kézzelfogható" eredményeken keresztül ismeri meg.

Ezt mind felmérve, látjuk, hogy szellemi és anyagi intézményeink nélkül ma már nem lenne magyar cserkészteket, legalábbis nem lenne világmozgalom. Maradandót alkotni feladatunk, mert csak így érhetjük el, hogy a már külföldön felnövő magyar gyermek büszke legyen magyarságára, s közösséget érezzen a külföldön létező magyar intézményekkel. Végsőfokon csak így lehet megakadályozni azt, hogy a jelenlegi emigráció úgy felszívódjék, mint az előzőek.

Novák Ferencné, lcsct.

(Elhangzott a buffalói cserkésztektiszt konferencián, 1971. január 3-án.)

FIGYELEM!

LAPZÁRTAI

FEBRUÁR 1, MÁJUS 1, AUGUSZTUS 1, NOVEMBER 1,

Kérem tehát a V.L. következő számába szánt cikkeket és hozzászólásokat

MÁJUS 1-ig beküldeni. Cimem: Rev. John A. Ádám, S.J.

Fordham University
Bronx, N.Y. 10458, USA

Az Ügyvezető Elnök Póstája

A PÉNZKEZELÉSRŐL

Legutóbbi csapatlátogatásaink rámutattak néhány jószándékkal magyarázható, de mindenképpen helytelen és szabályellenes gyakorlatra a cs. pénzkezelés tekintetében.

Ezeket kiküszöbölendő:

Minden csapatnak saját pénztára, pénzkezelése kell legyen. A pénztárost a csapatparancsnok bízta meg, ill. kéri fel. Ha csak lehet, az idősebb őrvezetők, vagy fiatalabb segédtsztek kapják ezt a megbízást. (Felelősségre való szoktatás.) Ellenőrzés: A pénztárost a csapatparancsnok, a csapatparancsnokot a Szövetség ellenőrzi.

A Fenntartó Testületi és egyéb pénzügyek teljesen külön és semmiképpen nem a csapat pénztárral közösen vezetendők.

Ugyanez áll a kerületek és körzetek pénzkezelésére is. Az illetékes területi előljáró, gazdasági előadót bíz meg. Annak pénzkezelését saját maga, vagy megbízottjai útján ellenőrzi. Mindkettőjüket a Szövetségi kiküldöttek vizsgálják felül.

RÉGI CSERKÉSZEK ÚJ FELADATVÁLLALÁSÁRÓL

Számos esetben jelentett már problémát a cserkészzetbe 25-30 év eltelte után bekapcsolódó lelkes, jószándékú, de a mai cserkészzetet nem ismerő "régi" vezető. Ezért az IB. a jövőben csak akkor fogad el cspk.-ul tisztjelölt parancsnokokat, ha azok kötelező ígéretet tesznek a legközelebbi tisztitáboron való részvételre. Ideiglenes megbízatásuk éppen ezért csak a legközelebbi tisztitáborig szól.

A tisztitáborban nemcsak cserkész ismeretekről esik szó, hanem a modern pedagógia, lélektan minden - cserkészzetben szükséges - ismeretét átadjuk jelöltjeinknek. De legfőképpen döntő az, hogy csak olyan vállalkozzék parancsnoki tisztségre, aki hisz abban, hogy a cserkészeten túl, magyar hivatásunk van külföldön.

KERESZTÉNY VAGY KERESZTYÉN

Hogyan írjuk: keresztény, vagy keresztyén? Én az első írásmódot követem. Ugy tanítottak valamikor, s a közfelfogás egy része ma is tartja, hogy keresztény a katolikus forma s a crux-ból: keresztből ered, a keresztyén meg a protestáns forma és christianus-ból származik.

Ez a szófejtés műkedvelő és célzatos. Hajdan a keresztyén volt az egyedül ismert és használt szó, amely nem a latinból, hanem az egyházi ószláv nyelvből került át (Bárczi Géza, Knieszsa István). Keresztyének pöröltek keresztyénnel a török hódoltság alatt, "Izraelnek Istene, ki a keresztyénséget őrzöd", olvassuk a kálvinista Magyar Istvánban, "keresztyéni szabadságnak palástja", feleli vitairatában a katolikus Pázmány Péter, "a pogány Athina... a keresztyén Londra", írja még a tizenharmadik század utolsó harmadában is a jezsuita Faludi Ferenc. Csak ezután rögződött a két-féle forma.

Egyszerűen az történt, hogy a protestánsok kitartottak az ódon alaknál. Ha régesrégén elpártoltam tőle, nem az ökumenikus mozgalomért tettem, annak még hírét se hallottam, hanem a fűlemért. Itt lenne az ideje - s ezt már ökumenikus szellemben mondom - hogy a Miatyánkot, az Apostoli Hitvallást s a christianus szót egyformán használják, énekeljék, imádkozzák katolikusok, reformátusok és lutheránusok. Más népekhez hasonlítva ezen a téren is késlekedünk. Jobban, mint Illyés Gyula igazán nem tudnám mondani:

Egy betű egy már tréfának sem új
buta betű s az is csak magyarul:

mért több a keresztyén, mint a keresztény?

(A reformáció genfi emlékműve előtt) Folyt. 23. old.

C S A P A T P A R A N C S N O K I N A P T Á R

HÓNAP	SZERVEZÉSI FELADATOK	CSAPATMEGMOZDULÁSOK
Szeptember	*Munkaév kezdete: évi munkaterv megkezdése. (Már előbb legyen kész.) Vezetői gyűlés (negyedévi munkatervek.)	*Évnyitó csapatösszejövétel
Október		Októberi ünnepélyek (6., 23.) csapat-, vagy helyi keretben.
November		A csapat kezd készülni betlehemezésre, karácsonyi ünnepélyre.
December	Negyedévi vezetői gyűlés Évvégi pénztárzárlat és ellenőrzés	Mikulásünnepély Karácsonyi ünnepély Betlehemezés Karácsonyi jótett hét
Január	Évi jelentés beküldése (15-ig) a Ker. VT-hez. *Örsvezetői táborelőkészítő tanfolyam megkezdése *Vk.-táborra küldendő cserkészek kijelölése	
Február	*Vk.-tábori jelentkezés beküldése *Tavaly öv.-tábort végzettekéről beszámoló beküldése	Farsangi mulatság
Március	Csapattagdíj beküldése Negyedévi vezetői gyűlés *Tábori előkészületek (gyakorlati, szellemi)	Március 15-i ünnepély
Április		Húsvéti közös program Teleki ünnepély (megemlékezés csapatkeretben)
Május	*Táborengedélykérés a Ker. VT.-től (két hónappal a tábor előtt)	Anyák napja Hősök napja
Június	*Vk.-táborelőkészítés befejezése, próbáztatás *St.-, cst.-táborra készülők disszertációi beküldésének ellenőrzése Vezetői gyűlés (táborelőkészítés)	
Július		*Csapattábor
Augusztus	*Táborjelentés beküldése a Ker. VT.-hez *Következő évi munkaterv	*Vk.-tábor

A naptár, amely például kíván szolgálni, egy az északi féltekén működő csapat szempontjai szerint készült, az ott szokásos táboridőpontokat, munkaévet, stb. figyelembevételével. Számos dátuma más vidékeken működő csapatok számára sem változik. Mások (a naptárban *-al jelezve) a gyakorlatnak megfelelően déli országokban kb. 6 hónappal eltolódnak.

A naptár csak fontosabb csapateseményeket sorol fel és természetesen más megmozdulásokkal bővíthető, a csapatmunka részét képező rendszeres események (csapatösszejövetelek, kirándulások, stb.) mellett. Így például fontos a havonkénti vezetői gyűlés. A naptár csupán a negyedévenkénti összejöveteleket emeli ki, mivel ezek különösen fontosak a munkaterv menetében. Szöv. V. T.

A MAGYARSÁGTUDAT GYAKORLATI KÉRDESEI

"Nyelvében él a nemzet"

Minden cserkészvezetőnek komoly gondot okoz a magyar tanítás. Évről-évre mindig több lesz azon cserkészeink száma, akik már "idekint" születtek. Új feladatok elé állít bennünket az adottság. Mindannyiunk leleményessége, kitartása és ügyszeretete szükséges, hogy a magyar nyelv életben maradjon cserkészletünkben. S ezen új nemzedék magyarságtudatának elmélyítése a legválságosabb időt éli; a következő generációk már kitaposott nyomdokokban fognak járni.

E hatalmas munka sikerét két tényező befolyásolja legjobban:

- 1.) Az általános, magyar környezet hatása.
- 2.) Megfelelő tanítási-módszerek és taneszközök használata.

Habár elengedhetetlenül fontos a gyerekekkel egyénileg foglalkozni, valamint a legkorszerűbb eszközök használása (diafilmek, mozgófilmek, lemezek, hangszalagok, jól szerkesztett gyermekkönyvek és társasjátékok); legalább ilyen szükséges megteremteni - az idegen világ túlzott befolyása mellett - egy hatásos s példás magyar környezetet.

Magyar otthon

Kezdjük a szülői otthonnal és a cserkész-otthonnal. Tegyük ezeket magyarosan otthonossá. Nagyon sok családban vezettek már be magyar szobát, amit a magyar bútorok, képek, festmények, népművészeti tárgyak, az évek során, hangulatos múzeumvá vázsolnak. Vigyázni kell azonban, hogy a gyerekek s unokák szemében a múzeum ne hogy halottas házzá váljon, amit szégyelve, az öregek különcségeiként lenéznek. Ennél hatásosabb, ha az egész lakást magyar-szellem járja át. A magyaros tárgyak harmonikusan illeszkedjenek a családi élet szükségleteihez. (Ez egyben a szépség-érzék fejlesztését is elő kell segítse.) Ha a gyermek-szoba csecsemőkortól fogva magyarosan van berendezve, akkor kevésbé lesz probléma, hogy tizen-éves korukban is nagy-magyarok képei, népművészeti tárgyak s festmények díszítsék szobájukat, a pillanatnyi hóbortok, divatmajmolás helyett. A szülői erőszakosság ebben a korban már csak ellenhatást vált ki. Magyarázzuk meg minden egyes tárgy művészi ill. néprajzi jelentőségét s történetét. Értjük el, hogy ő is büszkén magyarázhassa értéküket külföldi barátjainak. (Mindez elősegíti a hagyományt tisztelő- s erkölcsi-nevelést is: ilyen környezetben felnövő fiatalok könnyebben tesznek különbséget az örök-értékű s a korszakkal-múló között.) Mindezt természetesen alkalmazhatjuk nemcsak a szülői otthonra, hanem a cserkészotthonra is. Itt adjunk minél több lehetőséget a fiatalok kezdeményezésének, támogassuk alkotó kedvüket, segítsük őket népművészeti tudásuk elmélyítésében s annak gyakorlati alkalmazásában. Rendezzünk versenyeket a legmagyarabb őrsi sarok címért. Hónaponként vagy negyedévenként lehet a témákat változtatni, pl. történelmi, földrajzi, irodalmi, stb. Esetleg lehet korszakonként: pl. honfoglalás-kori, Mátyás király korabeli, stb.

Hallgasson az űrs közösen magyar hanglemezeket s ahol lehetséges magyar rádió adást. Járjon együtt a család (s a csapat) a magyar templomba, magyar rendezvényekre, előadásokra.

Magyar templom

Természetesen jogos, sőt kötelességünk, hogy az illetékeseket ilyen szempontból is befolyásoljuk: egyházi vezetőinket kérjük meg a magyar nyelv bevezetésére; a színelőadások s hazafias ünnepélyek rendezőitől követeljük meg a mélymagyarság s minőség fenntartását. Alapvetően fontos, hogy a gyerekek minél színesebb, gazdagabb, változatosabb magyar életben vehessenek részt, mely ha magas színvonalú s példamutató, erőt s hitet ad nekik a közösségi élet pozitív értékeléséhez. Ezzel nemcsak a magyarságot erősítjük, hanem a befogadó ország társadalmát is szolgáljuk.

Magyar iskola

Minden cserkész járjon Magyar Iskolába, vagy Magyarságtudományi Tanfolyamra. Ennek fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni. A cserkészlet nyújtotta játékos, kalandos magyarságélmény mellett feltétlenül szükség van formális magyar oktatásra is. Az nem lehet kifogás, hogy a környéken nincs magyar iskola (akármilyen szerényen is, hacsak 5-6 gyereknek, heti 1-2 órával, de el kell kezdeni). Ha pedig a létező nem elég színvonalas, vagy egyéb oknál fogva nem megfelelő, építő jellegű segítséggel lehet rajta javítani.

Elég gyakori az a probléma is, hogy a szülők, cserkészvezetők a gyerekek előtt szídják a többi magyart, gyaláznak magyar szervezeteket, esetleg furkálódnak más cserkészcsapat, vagy vezetők ellen - nem is beszélve arról, ha egymással is összemaradnak magyar ügyek miatt. Ne csodálkozzunk, ha ezek a fiatalok megcsömörlenek a magyarságtól; felnőve örülnek, ha menekülhetnek - a nekik úgy tűnő - örökös magyar civakodástól. Arany szabály: fiatalok előtt, ha nem tudsz jót, akkor rosszat ne mondj.

Magyar összetartás

Más szóval, minden cserkészvezetőnek és szülőnek kötelessége, hogy a kis, mindennapos nevelői munka mellett (amelynek hatása hosszú távlatban óriási), törődjön, vagy legalábbis támogasson minden olyan törekvést, mely a környezet magyarabbá tételét szolgálja. Ezen gondolatmenetet követve, nyilvánvaló, hogy minden magyar szülőnek fontos, hogy ne csak saját, de a többi magyar családban is egészséges szellemű magyar élet uralkodjék, ugyanúgy, mint minden csapatparancsnoknak. érdeke, hogy ne csak saját csapata, hanem minél több cserkészcsapat s magyar iskola virágozzék, mert ezek nélkül munkája elvesz, mint egy vízcsepp a tengerben.

Az egyik leghatásosabb nevelőeszköz még mindig az írott betű. A szülői otthonban is, a cserkész-otthonban is főhelyet kell elfoglaljon a magyar könyvtár, de legalábbis egy könyvespolc. A Vezetők Lapja következő számában közöljük a legfontosabb magyar könyvek jegyzékét s egyéb magyarság-nevelő taneszközök ismertetését.

Beke Imre, cscst.

NÉHÁNY KOMOLY SZÓ MINDEN VEZETŐHÖZ

Tudod-e

hogy a vezetők általános véleménye szerint a 16-18 éves fiataalt, hacsak nem lett belőle vezető - már nem fogja erősen a cserkészlet.

hogy minden komoly lélekűvár szerint a 16-18 éves válaszúton van; akkor dől el jobbra meg-e vagy balra, hogy milyen felnőtt lesz belőle?

Ha így áll a dolog;

Szabad-e megelégedni

a 16-18 éveseknél is azzal a programmal, gyakorlati, szellemi és lelki tartalommal, amelyet a 13-14 évesek számára találtak ki? - egyedül sporttal, - csak táncsoporttal és bizonyos szórakozási lehetőségek kielégítésével.

a minden áron (a cserkészelvek feladása árán!) való együtttartással?

Szabad-e

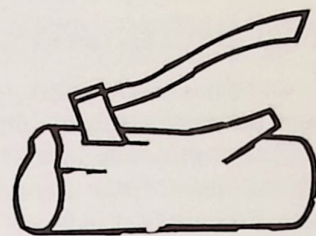
vezető nélkül hagyni ezeket a fiatalokat éppen akkor, mikor egész mivoltuk forrongásban van?

- mindenestül rábízni őket a velük csaknem egykorú és még hasonlóképpen kialakulatlan lelkű "vezetők"?

Nem a vak vezet világtalant esete-e ez?

Mit csinálsz te? Milyen a te eljárásmodod?

Az Én Módszerem

Kedves Cserkészvezető Testvérem!

Ádám Atya felkérésére elvállaltam a gyakorlati kiképzési rovat vezetését. E rovatban a már bevált gyakorlati módszerekből szeretnék egy sorozatot összegyűjteni. Kérek minden vezetőt, aki szívén viseli fiatalságunk sorsát, hogy e tárgykörrel kapcsolatos egy-egy tapasztalatát vesse papírra és küldje el nekem. Így ezen sorokon keresztül mindannyian okulhatunk belőle s ezen módon is segíthetjük egymást a magyar cserkészek eredményesebb nevelésének munkájában.

(Közleményed fél gépelt oldalnál, ha lehet, ne legyen hosszabb. Írásodat a következő címre küldd: László Riedl, 895 Selwyn Rd., Cleveland Heights, Ohio 44112 U.S.A.)

AZ ŐRSVEZETŐ KÉPZÉSE

A cserkészlet legfontosabb alapegysége az őrs. (Ezt is már régen megállapították nagyobb emberek, mint mi, közönséges halandók) Az őrsök munkájának, fegyelmezettségének, kiképzésének, magyarságának színvonala mutatja meg egy magyar cserkészcsapat parancsnokának, s vezetői karának sikeres, vagy sikertelen működését.

Az őrsöt az őrsvezető vezeti. Az őrsi tagok példaképe a náluk rendszerint egy vagy két évvel idősebb őrsvezető. Könnyű tehát megállapítani, hogy egy őrs élete az őrsvezető jellemén, képzettségén s rátermettségén áll, vagy bukik.

A csapatparancsnok s a csapat vezetőikar legfontosabb gyakorlati feladata tehát:

- a) az őrsvezető személyének kiválasztása, illetve a nem megfelelő személy leváltása.
(A vagánykodás nem a vezetői képesség mérőfoka, de pl. a pontosság, megbízhatóság, magyar írás, olvasás mértéke az igen.)
- b) az őrsvezető alap kiképzése (beleértve a V.K. tábort is.)
- c) az őrsvezető munkájának, működésének tervszerű előkészítése, elősegítése, s támogatása minden lehető módon.
- d) az őrsvezető tervszerű továbbképzése a csapat keretben, öv hétév stb.
- e) az őrsvezető munkájának jutalmazása, érdemessé tétele a számára összeállított rendszeres különprogrammal. (Ez a különprogram - melyben rendszerint az összes vezető résztvesz - ad alkalmat az őrsvezetőknek, hogy őrsi felelősség nélkül, ők is cserkészkedhessenek, játszhatnak, ügyeskedhessenek, mint például egy vezetői őrs tagjai. Erről a táborozás alatt sem szabad megfeledkezni. Ne este a tábortűz melletti éjfél utáni üldögéléssel rövidítsük meg a jól megérdemelt pihenést, melynek eredménye a másnapi ingerlékeny, fáradt, kedvtelen őrsvezető, hanem nap közben iktassunk be szabad időt számukra.)

A fent említett egyes pontok gyakorlati megoldásait a későbbiek során részletezzük.

AZ ŐRSI GYŰLÉS MÓDSZERE

Mi a titka annak, hogy egyes űrsvezetők nem képesek űrsi tagjaikat egy pillanatra sem rendben tartani? Válasz: nincsenek tisztában a gyűlésvezetés alap-filozófiájával! Mi ez az alap-filozófia? Ezt nem nehéz kitalálni! De lássunk egy jó űrsvezetőt! Hogyan készül fel a gyűlésre? Tervet készít. Mikép követik egymást a gyűlés programpontjai? Mivel kezdi a gyűlést? A sorakozó, ima s jelentés formáságai után tornagyakorlat következik. Mire jó a torna? A felgyülemlett erő levezetésére. Utána nyugodtan ül az űrs s figyel a próbapontokra, vagy egyéb hasznos oktatásra. Mikor a figyelem kezd lazulni, játék következik, futással, ügyeskedéssel, egy kis elfáradással. Utána kéz-ügyesség, vagy egyéb ülőfoglalkozás. Amikor ismét kezd az űrs mozgolódni, ének következik, egyszerű tánclépések gyakorlásával, vagy a már megtanult versenyszerű táncol eljárásával (sapka, kanász, vagy söprűtánc)... Amint láthatjuk, a fizikailag fárasztó foglalkozás váltakozik a szellemi, vagy ülő kiképzéssel. Ez a rendszer, s a papírra fektetett program a jó űrsi gyűlés titka. Nincs kiábrándítóbb látvány, mint amikor egy űrs össze-vissza szaladgál, s az űrsvezető a parancsnoknak panaszkodik, mondván, hogy "nem tudok mit csinálni, nem jut eszembe semmi". Oktassuk űrsvezetőinket a helyes program készítésre.

ÖTLETEK A MAGYAR NYELV TANÍTÁSÁHOZ

Cserkészletünk magyar cserkészlet, cserkészlet magyarul, a magyar hagyományok alapján. Gyakorlatilag magyarnak csak azt nevezhetjük, aki magyarul beszél, ír és olvas. (Nyelvében él a nemzet!) Az előbbiekből következik, hogy magyar cserkészlet csakis magyar nyelven folyhat. A szülőkkel – ahol szükséges – meg kell értetni, hogy nem csak a magyar beszéd, hanem az írás és olvasás is nélkülözhetetlen egy magyar cserkész életében. (Kiknek nyomtatja a Szövetség a magyarnyelvű cserkészkönyveket, a magyar cserkész újságot? A szülőknek?)

A magyar írás és olvasás rendszeres gyakorlásának egy igen eredményes s bevált módszere a kötelező napenkénti napló írása, vezetése. (Például napi 5-10 sor írása egy kis zsebkönyvbe.) A hitetleneket biztosíthatom, hogy ez igen is lehetséges! A napló írás azoknál, akik már tudnak írni és olvasni magyarul, legyen önálló fogalmazás a nap érdekesebb eseményeiből; akik egyáltalán nem tudnak magyarul írni, azok a cserkészkönyvből másoljanak. A naplóírás legalább rajparancsnoki színvonalig szükséges! A naplókat gyakran ellenőrizze a parancsnok, vagy az azzal megbízott vezető. A szépen s rendszeresen vezetett naplók tulajdonosait állandóan dícsérni, jutalmazni kell. Külön jutalom jár azoknak a magyarul írni, olvasni nem tudó gyerekeknek, akik becsületes erőfeszítést s igyekezetet mutatnak a napló írás terén. Itt-ott fel kell olvastatni egy-egy mondatot egyik-másik gyerekkel az űrs, vagy a raj előtt, s ismét ne fukarkodjon a vezető dícséretben a legkisebb erőfeszítésért sem. űrs és segédűrsvezető természetesen csak magyarul író és olvasó gyerek lehet, még akkor is, ha talán nem a legügyesebb cserkészünk. (Ha csak most térünk át a magyar írás és olvasás megkövetelésére, a jelenlegi űrs, vagy más beosztású vezetőinknek legalább adjunk egy félévet, hogy így alkalmuk legyen írás-olvasási készségüket egy elfogadható színvonalra emelni.

További lehetőségek az írás-olvasás gyakorlására, a szabvány cserkésznapló vezetése, énekek, csatakiáltások, egyszerű főzési receptek, tábori felszerelés, kerékpár alkatrészek, madár, fa, virág nevek leírása s lerajzolása, stb. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy az igyekvő gyerekeket állandóan dícsérni, kiemelni kell a többiek előtt, mert így kialakul a csapatban a versengési szellem a magyar írás s olvasás iránt. Ha ezt elértük, akkor véleményem szerint megtettük alapvető vezetői kötelességünket cserkészletünk magyarságának megőrzésében.

Milyen örömteljes pillanatot jelent ebben a munkában a vezetőnek, mikor egyik nemrégén még írni-olvasni nem tudó cserkésze előhúzza naplóját s büszkén mondja: "Szaki-bá nézz ide, már nem könyvből írom a naplóm, hanem itt leírtam, hogy tegnap jót verekedtünk az iskolában a Bill Perkins meg én, s az ő orra vérzett! Kapok most már én is egy piros ceruzát?"

A Kim-játék is sok alkalmat ad a magyar szókincs növelésére. Például 20 perces séta után mindenki leírja magyarul amit látott. A legtöbbet feljegyző díjat kap. Ilyenkor természetesen a helyesírásra nem fektetünk súlyt. Én magam is meglepődtem néha, hogy olyan gyerek, aki soha nem tanult magyarul írni, milyen erőfeszítésre képes s mennyi magyar tudás rejlik benne még ha angol betűzéssel írja is le magyarul a tárgy nevét. Ugyancsak jó kirándulás előtt napiparancsba foglalni a kötelező naplóírást, s a papír lapot egy órával a hazatérés előtt beszédjük, ott helyben kiértékeljük s az utolsó sorakozónál kiosztjuk a díjakat. A rögtöni díj osztásnak nagy és maradandó hatása van, mely nagy mértékben fokozza az eredményt a legközelebbi alkalommal!

PRÓBAGYAKORLÓ JÁTEKOK

Hányszor megtörténik, még a legjobb őrökben is, különösen ha éppen próbázó verseny van kilátásban a rajban, hogy a cserkészek már únják a sok kiképzést. Ilyenkor az ellanyhult érdeklődés felkeltésére és ébrentartására jól felhasználhatjuk az alábbi próbagyakorló játékokat.

Címerjáték. A kis címer, vagy a nagy címer egyes részei szerint elnevezed a fiúkat, ők aztán adott jelre a címer szerint megfelelő sorrendbe felállnak. Természetesen az elnevezéseket a fiúk között mindig cserélgethetjük.

Csomóstafféta. Ez is egy a sok közül: A fiúk, ha rajkeretben vagyunk, őrönkint, ha őrsi keretben, akkor négyes létszámmal sorakoznak. A vezető eléjük áll, mintegy 30-50 méterre s adott jelre mindegyik csoport első embere a saját vezetőjéhez fut, aki neki, az egységes elbírálás kedvéért már előre megállapított csomót ad fel. Ha a fiú megcsinálja, futhat vissza és jöhet a következő, ha nem tudja megcsinálni, akkor is visszafut, az őrse vagy csoportja a csomót megtanítja neki, a fiú ismét a vezetőhöz fut, hogy tudományát bemutassa, s csak a mostani visszafutása után jöhet a következő. Hogy ki lesz az első? Találjátok ki!

Szélrózsa játék. A fiúkat el kell nevezni a négy fő és a négy mellékvilágtáj szerint, az egyik ez, a másik az. A földre egy nagy kört rajzolunk s a fiúknak adott jelre az adott világtáj felé kell felállniok. Ezt természetesen lehet komplikálni is. A fiúkat a fent említett módon elnevezed, adott jelre pl. kirándulás esetén gyorsan egy cöveket kell készíteniök, amelybe belefaragják morze jelekkel a saját világtájuk rövidítését, a vezető a cövekeket a fiúk között kicseréli, mire azok a nagy körben, a világtájnak megfelelő helyen a cöveket a földre szúrják. Aki a legszebb cöveket faragta és valóban a kiadott világtáj rövidítését faragta bele és a földbeszúrással is elsőnek lett készen, az nyert.

TÉRKÉPJEL-JÁTEK

Könnyű és szórakoztató a térképjelek megtanulása, ha az játék formájában történik. Mégpedig a következőképpen: Kartonból, esetleg rajzlapból 3 x 3 cm-es négyzeteket vágunk ki. Mindegyik papírdarabra - lehetőleg tussal - rárajzolunk egy-egy térképjelet (de hibátlanul). Ezzel aztán el is készült a tulajdonképpeni társasjáték, mely őrsi összejöveteleken való játszásra kiválóan alkalmas.

Az összekevert papírnégyzetecskéket üres lapjukkal felfelé fordítva az asztal közepére tesszük. Mindenki húz a térképpel halomból mondjuk nyolc darabot. Ezeket maga elé kirakja, de úgy, hogy a térképjelek láthatók legyenek. Ekkor az őrse vezető megkérdi mindegyik fiútól, hány térképjelet ismer az előtte fekvők közül. Ki-ki annyi pontot kap, ahány térképjelet meg tud nevezni. Most az összes térképjeleket újból összekeverjük, megint húz mindenki s az őrse vezető ismét feljegyzí a pontokat. Ezeket a játék végén összeadja és az nyert, akinek a legtöbb a pontja.

Amikor nagyon sok térképjelet kell megtanulnunk, az egyszer már kihúzott papírlapocskákat nem keverjük újból a többihez. Ilyenkor azonban az, akire a térképpel megnevezés sora kerül, tegye mindig az asztal közepére a térképjelet, hogy mindenki láthassa a "megfejtést."

Ugyanígy elkészíthető ennek a játéknak a fordítottja is. A kívágtott négyzetekre a térképjelek jelentését írjuk fel. Összekeverés, húzás úgy történik, mint előbb, most azonban a kihúzott papírlapokon olvasható térképjelek közül minden le rajzolja azokat, amelyeket ismer. Ahány hibátlanul lerajzolt jel, annyi pont.

Igy Látják A Fiatalok

MI ÉS MAGYARORSZÁG

A mostani külföldi magyarságnak nagyobb munkája van, mint amilyen harminc évvel ezelőtt volt: nem csak a szabad magyarságot kell képviselnie (és ezt minden elképzelhető emberi és társadalmi vonalon), hanem arra is fel kell készülnie, fáradhatatlanul, hogy mikor a magyar nép szabad országában újra szabadon élhet, akkor az új kapcsolatokon keresztül a sok szükséges segítséget adhassa.

Ebből a szempontból nagyon hibáznak azok, akik csak a magyar múltat nézik, és nem készülnek fel a magyar jövőre. Ezek a magyarok, vagy fél-magyarok, akik egyáltalán nem törődnek a magyar sorssal, és nem dolgoznak a magyar fejlődésért, nagy gyávák, mert nem merik a magyarságot megvallani, és a magyar népet nem akarják segíteni.

* * *

Nagyon tévednek azok is, akik azt gondolják, hogy csak az a magyar aki megtartja a magyar népszokásokat, vagy az, aki magyarul olvas és beszél... A mai világban olyan magyarokra van szükség, akikben nemcsak a magyar, hanem a világi szellem is megvan. Ugy értem ezt, hogy nem az a magyar, aki teljesen elszigetelt nemzeti keretet akar építeni, és a befogadó országban elzárkózva akar élni, hanem az a magyar, aki a látószögét szélesíti, és a magyar országnak, vagy inkább a magyar nemzetnek a problémáit és sorsát a világnézetébe illeszti.

* * *

Egy kérdést tehetnek fel azok a fiatalok, akik mint én, más országban születtek, és hivatalosan más nemzetiségűek: "Milyen kötelezettségünk van a magyar nemzettel szemben?"

Azt válaszolhatom: nincs kötelezettség.

Csak az csinálja a munkát, aki elvállalja, vagyis, csak annak van kötelessége, aki már elhatározta, hogy ő mégis magyar (és ez nem jelenti, hogy választást kell tennie a két nemzetiség - befogadó országé és magyar - között), hanem büszkeséggel és hazaszeretettel mind a kettőt magára veszi.

De ezek a fiatalok, mint én is, nem érzik az emigráció problémáját, főleg azért nem, mert a mi környezetünkben otthon érezzük magunkat, és minden tekintetben kielégíthetjük magunkat, vagyis kulturálisan, professzionálisan és emberileg.

Igy nem vagyunk emigránsok.

De azok köztünk, akik elhatározták, hogy magyarnak tartják magukat, azok a munkát el kell hogy vállalják, és nekik éppen annyira kell dolgozniuk és előkészülniük, lehetőségük szerint, mint minden más magyarnak.

* * *

A magyar cserkészlet végzi a legnehezebb munkát: a már külföldön született fiatalságnak átadja a magyarságot, a magyarság ismeretét, és a magyarság élményt: nehéz egy fiúnak, vagy lány-

nak magyarnak képzelni magát, azt csak magyar társai közt, a Tábornótűz mellett, egy táborban tudja elérni.

Ezt a munkát már a kiscserkészekkel kezdi, a népdal és játék tanítással, és a magyar romantikával, és a róver cserkészekkel fejezi be, a magyarság problémáinak a megismertetésével.

Ha valaki, akár cserkész, akár nem, elvállalta a magyar nemzetiséget, hogyan tudja legjobban szolgálni a magyar nemzetet?

Két lehetőség van: az egyik az, hogy összetartsa a külföldi magyar társadalommal, és mint a kolónia tagja, továbbra segítse és építse az emigráns magyarságot. A második lehetőség, és sokkal fontosabb, mert ennek nagyobb eredménye van, az, hogy minden magyar saját professzionális pályáján komoly és becsületes munkát végezzen, és a célja az legyen mindig, hogy ő általa, a befogadó, vagy születési országában megszerettesse a magyar népet.

Dénes Ferenc Tibor sti.
25.sz.cscs. Sao Paolo

* * *

Sokféle magyar van közöttünk. Vannak, akik letagadják, hogy magyarok. Azt gondolják, hogy "magyarnak lenni nem divatos". Ha legalább franciák lennének az "sik". De magyarok - Atya Isten, ne-hogy valaki azt gondolja, hogy cigányok!

Mások meg túlságosan azt akarják beleverni gyerekeikbe, hogy csak az jó, ami magyar. Fiúk - csak ha magyarok, könyvek - csak ha magyarok... Ezek a gyerekek aztán, mire 16-17 évesek, Magyarországnak még a térképét is utálják.

Lehet, hogy én ezt jobban látom, mivel édesapám spanyol és mamí is csak hatéves volt, amikor elhagyta a magyar földet. Én a spanyol társaságban élek és működöm. Cserkészetbe se tudok sokat járni, és mégis az a kevés magyar vér, ami ereimben folyik, annyira húz a magyarság felé, hogy nem tudom megérteni, hogy hogyan tud elhallgatni és halkán elfolyni a tiszta magyarokban.

Gyermekeimet úgy fogom nevelni, ahogy engem neveltek szüleim. A hazám az, ahol születtem. Argentína olyan mint az édesanya, Magyarország pedig mint a nagymama. A nagymamát az ember segíti, aki ha nagyon messze is van, mégis mellettünk van, akit legelőször szeretnénk megismerni, akit meg akarok mutatni mindenkinek, hogy megismerjék és megszeressék.

Eroles Rita, 39. sz. cscs.
Buenos Aires

TÚL MAGASAK-E CSERKÉSZ IDEÁLJAINK?

A cserkészprogramban egy életformát, egy értékrendszert akarunk kialakítani. A szervezeten és programon fölül a cserkészlet elsősorban egy életforma. A szervezetből az ember ~~kitep~~et, és egy programot abbahagyhat, de az értékek, amelyek cserkészkorában hatottak a jellemére az egész életét befolyásolják. A cserkészideáloknak elég magasaknak, vagyis a követelményeknek elég "bőnek" kell lenniük ahhoz, hogy a cserkesszel nőjenek egy életen át és az ötven éves ember számára is mondjanak valamit.

Ezért van a próbarendszer, amely figyelembe veszi a cserkész képességeit, felbontja a követelményeket és az igyekezetet és részlet-haladást is elismeri. Küzdeni csak valami olyasmért érdemes, ami még nem a miénk. A cserkészlet újabb és újabb célokat állít fel és a feladott cél utáni küzdelmet - az igyekezetet és a haladást - jutalmazza. Így tanít meg küzdeni. Ha megelégszünk olyan eredményekkel, amelyeket már elértünk, amelyeket az eddigi képességeink lehetővé tettek, akkor nem leszünk "jobb" emberek. "Emberebb emberek" csak akkor lehetünk, ha küzdünk valamiért ami még elöttünk áll, ami még több, mint mi vagyunk. A cserkészprogram tanít meg arra, hogy miért érdemes küzdeni és talán arra is, hogy hogyan kell küzdeni. Azonban a küzdelem nagy része a felnőtt korra marad. Ezért kell a cserkészideáloknak magasaknak lenniük.

A cserkészvezető feladata, hogy a próbarendszer ügyesen alkalmazza. Ismerje cserkészeit egyenként és nekik megfelelően állítsa be a követelményeket. Nem annyira a sikereket kell elismerni, mint inkább a beléjük ment igyekezetet, mert a cél tulajdonképpen az, hogy minden cserkész saját-magától követeljen többet.

Tehát az ideálok nem magasak, de a konkrét követelmények lehetnek azok.

Mester Mária

VÉLEMÉNYEK

E rovat lehetőséget akar nyújtani minden magyar cserkészvezetőnek véleménye nyilvános kifejezésére cserkészzetünk időszerű kérdéseivel kapcsolatban. Napirendben van egyenlőre a V.L. jelen számának anyaga, ebből is inkább a jövőt, mint a múltat tárgyaló rész, s inkább a problémák, mint a tény-megállapítások.

Célunk elsősorban nem a bírálát, hanem eszmék termelése, nézetek kifejtése, ötletek közrebocsátása, indítványok előterjesztése és megvitatása.

A "vélemények" terjedelme legfeljebb 25-30 sor legyen. Aki nem akarja, hogy mondani-valóját a szerkesztő megrövidítse, ragaszkodni fog ehhez a terjedelemhez. Ha viszont valakinek sorraiból az derülne ki, hogy mondanivalója érdemlegesen csak bővebb keretek közt fejthető ki, a szerkesztőség kéri fel hosszabb cikk megírására. A felszólalásokat beérkezésük sorrendjében, de tárgyük időszerűségére és fontosságára való tekintettel közöljük.

CSERKÉSZETÜNK ÉS A MAI MAGYARORSZÁG

Az alábbi megjegyzéseket Dr. Gácsér Imre, cscst. "Az anyanyelvi konferencia" c. cikkéből vettük, mely először a "Magyar Hírlap" (Buenos Aires) 1971. január 9-i számában jelent meg.

*

Az otthoni és külföldi szakemberek eredményes együttműködésének alapvető feltétele a Magyarok Világszövetségének kikapcsolása – mert csak így biztosítható a politikamentes légkör, a kölcsönös bizalom és megértés, a nyelv kérdésének önzetlen, hátsó gondolatok nélkül való megvitatása. Ha a párt valóban a magyar nyelv ügyét akarja szolgálni és rajta keresztül a magyar nemzetet, akkor rá kell szánnia magát erre a lépésre. Ha nem teszi meg ezt a lépést, minden további kísérlet az együttműködésre, párbeszédre, hiábavaló lesz. A párt ellenőrzése alatt és a Magyarok Világszövetségének szerepeltetése ezt jelenti, – józan gondolkodású külföldi magyar nem hajlandó dolgozni. Ha mégis rászánja magát, elszigetelődik a nemzetéhez hű magyarságtól, – megbélyegzik, elítélik és mindaz az energia, melyet eddig a magyar nyelv megőrzésének munkájára fordított, kárbavész. A magyarságnak nem érdeke, hogy nyelvünknek ilyen lelkes munkásai a pártpolitikai manőver áldozataivá váljanak.

*

Nyílt légkört csak szabad földön lehet biztosítani. Ezért a tervbevett anyanyelvi konferenciákat is szabad földön kellene megrendezni. Még pedig a külföldi magyar iskolák, ifjúsággal foglalkozó szervezetek, az egyházak és a cserkészzet kritériumai szerint megszabott programmal, beleértve a külföldi és otthoni résztvevők megválogatását is. Így nemcsak a kommunista rendszer manővereit akadályoznák meg, hanem azt is, – hogy hozzá nem értők, feltűnést keresők hasznot, például ingyenes hazautazást vadászók, vagy akár a rendszertől beépített ügynökök kompromittálják a szakembereket – és csökkentsék a konferencia értékét.

*

Súlyosabb probléma a külföldi magyar gyermekek magyarországi táboroztatása. Minden valamire való cserkészparancsnok álma, hogy egyszer otthon táborozhassék csapatával, hogy az eddig csak hallomásból táplált magyarság felejthetetlen élménnyé változzék át cserkészeiben. De hogyan valósítható meg ez egy rendőrállamban, ahol mindent a helytartó párt szempontjai határoznak meg? Érintkezhetnek ügynökök jelenléte nélkül a magyar néppel, a magyar fiatalokkal, vagy holmi

furcsa magyar "indiánokként" rezervációkban, elszigetelten az otthoniaktól cserkészkedhetnek majd? Vagy teletömik őket a rendszer propagandaszólamaival, hogy ne lássák a látszat mögött a valóságot, a nemzet kiszolgáltatottságát. Lehet-e egy rendőrállamban olyan táborozást rendezni, amely a szabad fél és a nem szabad fél számára egyaránt nyereség? – Mert minden a légkörön múlik. Hajlandó az otthoni rendszer legalább a táborozás idejére a valódi szabadság légkörét biztosítani nemcsak a külföldi táborozók, hanem a velük érintkező otthoniak számára is?

A közvetlen kapcsolat kölcsönösséget igényel. Ugy is lehet ápolni a magyar nyelvet, hogy otthoniak táboroznak külföldön a magyar fiatalokkal. Eddig általában csak ügynököket küldött közénk, küldjön egyszer fiatalokat is, akik cserkészeinkkel táboroznak, azokat ráébresztik a jó magyar beszéd ízére, kicserélik velük gondolataikat és ha már mi, öregek nem értjük meg egymást, ők egymásra találhatnak a magyarságélményben, mert semmiféle politikai gátlás sem zavarja őket.

*

Nem a külföldi és hazai írókon, tudósokon, művészeken múlik az együttműködés, hanem a párton. A "virtuális Magyarország", amelyet a hivatalos pártfelfogás ábrándnak, koholmánynak tart, létezik és alig várja, hogy törvényesen is elismert, élő Magyarország legyen, mely egy magas színvonalú szellemi munkában egységbe ölel hazai és külföldi magyart. Vállalja-e a párt, hogy elhárítja az akadályokat és segíti megvalósulását? A nyelvi probléma megoldása jó alkalom egy nemzetibb útnak bevágására a párt részéről. Ebben a kérdésben az egész magyarság az otthoni és külföldi előtt, – megmutathatná, hogy hajlandó fokozatosan felszámolni, ahogy lehet, helytartó szerepét, nemzetben és nem orosz imperializmusban gondolkodni. Ilyen jelekre várunk. És ha ezeket megadja, akkor az anyanyelvi konferencia nem volt hiábavaló kísérlet, hanem az első lépés a virtuális Magyarország megteremtése felé.

Addig is, a külföldi magyar vár és figyel. Türelemesen, mint eddig is tette. Nem veszi el a fejét, nem bunkózik le értékes embereket azért, mert a virtuális Magyarország érdekében kockázatot vállaltak, csak azokat ítéli el, akik haszonlesésből, vagy elvtelen játékból a párt szolgálatára adták magukat. Ezek pedig nem érdemelnek különösebb figyelmet. Várunk biztató jeleket, dolgozunk és virrasztunk az otthoniakkal.

KERESZTÉNY, VAGY KERESZTYÉNY – folytatás a 13. oldalról

Ezek a sorok Cs. Szabó László A nyomozás c. könyvének jegyzetei közt olvashatók (Utítárs, Oslo-Bécs 1966, 255-256 old.). Szépfalusi István, a bécsi Magyar Híradó 1966. május 1. számában hívta fel rájuk a figyelmet. Miután az evangélikus és a katolikus ifjúsági kongresszusok, továbbá az evangélikus lelkészek egy csoportja is állást foglalt Cs. Szabó véleménye mellett, 1967. január 6-án a Stuttgartban összegyűlt külföldi magyar római katolikus és evangélikus Ökumenikus Bizottság közös nyilatkozatában szintén sikraszállt Krisztus tanítványainak egységes elnevezése mellett. (lásd Katolikus Szemle, 1967.1.).

A hivatalos magyar helyesírás valójában csak a "keresztény" alakot ismeri. A Magyar Nyelv 1934. évfolyama több cikkben is foglalkozik a két szó történetével.

(Megjelent a Katolikus Szemle 1967. 3. számában, a 202. oldalon.)

S.O.S.

CSAPATPARANCSNOKOT KERES A BURG KASTL-i MAGYAR GIMNÁZIUM

Fiatal, talpraesett cserkészvezetőt (férfit vagy nőt) keresnek, aki vagy mint tanár, vagy mint intézeti felügyelő is bekapcsolódhatna az egyetlen szabad magyar gimnázium munkájába.

Érdeklődők forduljanak az intézet tanárához

Pajor Elemér, Burg. Ung. Schule
8455 Kastle, (Opf.) bei Amberg, W. Germany

Visszaélés az orvosságokkal

(A következőkben kivonatossan ismertetjük Arthur R. Carfagni, Jr., M.D. DRUG ABUSE című cikkét, amely először a Scouting Magazine-ban, majd pedig The Scout Leader-ben jelent meg. A szerzőnek széleskörű tapasztalata van ezen a téren, mert több ezer fiatalot látott, akik a kábítószernek estek áldozatul. Segíti a középiskolák tanácsadóit is, hogy a diákokat kellőképpen fel tudják világosítani az orvosságokkal való visszaélés veszélyeiről. Meggyőződése szerint ma mind az ifjúsági vezetőknek, mind pedig a tanároknak és szülőknek is kellő ismeretekkel kell rendelkezniük ezen a téren, hogy különbséget tudjanak tenni a tények és a híresztelések között. Így válaszolni tudnak a fiatalok kérdéseire, illetve előre figyelmeztetni tudják őket a rájuk leselkedő veszélyekre. Dr. Carfagni maga is cserkész. A magyar ismertetésben az orvosságoknak angol elnevezését használjuk, mert az ifjúság is ezen a néven hall róluk.)

Fenyegető tény, hogy az orvosságokkal való visszaélés rohamosan terjed a mai ifjúság között. Ennek nemcsak a nyomortanyák lakói esnek áldozatul, hanem a társadalom minden rétege. A marijuanával való kísérletezés már tízéven aluliaknál is előfordul.

Ezzel kapcsolatban az igazságoknak és féligazságoknak halmazával találkozunk az ember, mind az okokat illetőleg, mind pedig a következményekre vonatkozólag. Fontos tehát tárgyilagosan látnunk a helyzetet.

Orvosságoknak nevezzük azokat a vegyszereket, amelyek nem találhatók meg a táplálékban, de amelyek jelentősen befolyásolják a testi működéseket. Ide sorolja azonban a szerző a vitaminokat is, amelyek lényeges alkotóelemei a táplálékoknak, valamint a társadalmilag használt szereket is, mint a nikotint, alkoholt és a kávékat is. Ha ezek bármelyikét olyan fokban használja valaki, hogy súlyosan megbolygatja vele a szervezet működését, vagy árt az egészségnek, akkor visszaélésről beszélünk. Leginkább azokkal az orvosságokkal élnek vissza, amelyek a központi idegrendszerre, az agyra vannak hatással és megváltoztatják az érzelmeket, gondolkodást és a viselkedésmódot. Ezek általában a következő csoportok valamelyikébe tartoznak: fájdalomcsillapítók, nyugtatószerek (depressants, sedatives), serkentők (stimulants), csillapítószer (tranquilizers), képzelődést kiváltó anyagok (hallucinogens), és oldóanyagok (solvents).

FÁJDALOMCSILLAPÍTÓK (Narcotics): Ezek az ópium természetes, vagy mesterséges származékai és régóta használatosak az orvosi gyakorlatban, mint fájdalomcsillapítók (analgesics, pain relievers.) A morfiumpot 1805-ben fedezték fel, a codeint 1832-ben állították elő mesterségesen. Lassan fedezték csak fel az orvosok, hogy a betegek ezeknek rabjaivá válnak. A heroint eredetileg azért kezdték használni, hogy az ópium-termékek rabságától megszabadítsák az embereket, nem is sejtve, hogy cseberből vederbe jutnak vele.

1914. óta a Szövetségi Kormány igyekszik ellenőrizni a fájdalomcsillapítók használatát és súlyos bírságokat szabnak ki azokra, akik visszaélnek vele. Kanadában a fájdalomcsillapítók törvénytelen birtoklásáért hét évig terjedhető büntetéssel, árusításáért pedig életfogytiglani büntetéssel sújthatják a bűnösöket.

Eltekintve a törvényteleniségtől, ez a visszaélés egészségtelen és életveszélyes is. Aki rabjává vált, annak megzavarodik gondolkozása és lelki kínokat szenved. Sosem tudja, mennyi orvosságot ad be magának, milyen tiszta az, sőt gyakran még abban sem lehet biztos, hogy mit használ. Sokaknak naponta 150 dollárba kerül az adag beszerzése. Az orvossággal való szakítás fájdalommal jár, s az ettől való félelem visszatartja őket a segítségkéréstől. Kijózanító statisztikai adat, hogy csak 10 százalékuk tud megszabadulni ettől a rabságtól. Nagyon fontos azért ezen a téren a felvilágosítás, hogy megelőzhessük a rabvá válást.

NYUGTATÓ SZEREK (Depressant, sedatives): Ebbe a csoportba tartoznak a barbiturates nevű orvosságok, mint a secobarbital ("red devils"), pentobarbital ("yellow jackets") és az amobarbital ("blue heavens"), amelyeket népiesen "goofballs"-nak neveznek csak. Orvosi használatban a görcsök megszüntetésére és altatószerekként használják ezeket. Nyugtató hatásuk van a központi idegrendszerre, de túladagolás esetén eszméletlenséget és halált okozhatnak.

Ide tartozik az ethyl alkohol is, amelyet tévesen serkentőszernek képzelnek, valójában azonban gátolja az illető értelmi működését és mozgását. Az általában "alkoholizmusnak" nevezett betegség állandósult alkoholmérgezést jelent, amely testi leromlást, elmeengedettséget és elmezavart idéz elő. Évente hat és fél millió ember válik munkaképtelenné az alkohol miatt, és ez okozza a legsúlyosabb társadalmi problémát mind a fiatalok, mind a felnőttek között, minden társadalmi szinten.

SERKENTŐK (Stimulants): Ezek az előzőkkel ellentétben serkentik a központi idegrendszert - megváltoztatják az alvás igényét, csökkentik az étvágyat, fokozzák a testi-szellemi tevékenységet. Orvosiilag is használják ezeket ilyen célokra. Népies elnevezésük: "pep pills".

Legközségesebben használt formája a káfein, amely a kávéban, teában, Coca-Colában, s néhány egyéb italban (softdrink) található. Általában enyhe a hatása, bár egyeseket nagyon felizgat és álmatlanná tesz. Ide tartozik a nikotin is, amely a vérnyomást is emeli, s azért szívbetegségeknek különösen ártalmas lehet.

Azok az orvosságok, amelyekkel leginkább visszaélnek: az amphetamine csoportba tartozó benzedrine, dexedrine és methedrine. A legveszélyesebb ezekből a methedrine, amit népiesen "speed"-nek, vagy "crystal"-nak neveznek. A fiatalok az alkohol és a marijuana után ezt használják leginkább.

Ezek az orvosságok túlérzékennyé teszik az illetőket még a ruha iránt is, s hosszantartó használatuk bizalmatlankodást, féltékenységet és verekedő kedvet válthat ki. Azokat akik hatásuk alatt állanak még a legelvetemültebb kábítószerélvezők is kerülik, mert tudják, hogy milyen esztelen rombolásra képesek.

Ez az orvosság okozza a legtöbb mérgezéses elmezavart is, amelynek tünetei lehetnek: a testi leromlás, görcsök, kellő táplálkozás elhanyagolása, és a fertőzőes betegségekre való fokozott érzékenység. Mivel főleg injekciók alakjában használják, a kellőképpen nem fertőtlenített tűktől májgyulladást (hepatitis) is kaphatnak. Ez nagyon gyakori.

Az általa kiváltott elmezavar félelmetes rémképekben, pánikszerű félelemben és üldözöttségi mániában nyilvánulhat meg. Megfelelő elmegyógyászati kezeléssel ezek a tünetek rendszerint megszűnnek, de az agyhullámok még hat hónappal később is rendellenesek. A visszaesés gyakori annak ellenére, hogy ezt az orvosságot nem tekintik "szokást kialakító" orvosságnak. A hatóságok csak az utóbbi években figyeltek fel ennek az orvosságnak nagyméretű használatára. A vele való törvénytelen kereskedést büntetik. (Amerikában "felony", Kanadában 10 évig terjedhető börtönnel büntethető)

KÉPZELŐDÉST KIVÁLTÓ SZEREK (Hallucinogens): Ezeket kapták fel leginkább, de egyúttal ezek ellen hadakoznak legjobban mások. Hatásukra egyesek "érzik" a színeket és "látják" a hangokat. Ide tartoznak az "értelem-tágító" szerek (psychedelic, mind-expanding agents), mint az LSD, mescaline, psilocybin, DMT (dimethyltryptamine), STP (hasonlít a DMT-hez, de hosszabb a hatása), hajnalka mag (morning glory seeds), Hawaiian woodrose, marijuana és a banánhéj ("mellow yellow"). Ezek a legismertebbek a többszázra menő képzelődést kiváltó orvosságok közül. Most csak az LSD csoporttal és a marijuanával foglalkozunk.

Az **LSD** teljes neve lysergic acid diethylamide tartrate, amelyet az anyarozsból (ergot, rye rust) vonnak ki. Mesterségesen 1938-ban állították elő először. Még ma sem tudják, miként idézi elő a hatást. A kezdetben sok reményt fűztek hozzá az orvosok, mert azt hitték, mesterséges elmezavart tudnak előidézni vele. Annaira kiszámíthatatlan azonban hatása, hogy tudományos kísérletekre nemigen tudják használni.

Annál inkább felkapták azonban az agyra való rendkívüli hatása miatt. Nincs utóhatása, mint az alkoholnak, és nem válik szokássá, mint a heroin. Színtelen, szagtalan, íztelen és rendkívül kis mennyiség elég a hatás kiváltásához.

Kétségtelen, hogy az LSD veszélyes orvosság. Sokan, akik azelőtt normálisaknak látszóttak, egyetlen adagtól elmezavart kaptak. Mások 5, 10, 50 adag után sem érezték kellemetlen hatását, s akkor hirtelenül a következő adag nagyfokú elmezavart okozott náluk. Utóhatása néha három évvel az után is mutatkozik, hogy szedését abbahagyták, s annyira felkavarhatja az illetők érzelmi világát, hogy munkaképtelenné válnak hosszú időre. Hosszas használata az agysérüléssel kapcsolatos viselkedésmódot válthat ki. Egyes kutatók szerint átörökölheto változásokat is okozhat.

A marijuana az indiai kenderből készül (Indian hemp). Ezt szinte mindenütt lehet termelni. Arábiában hashish-nak, Marokkóban kif-nek, Dél-Afrikában dagga-nak, Indiában bhang-nak nevezik, Angliában és Amerikában pedig egyszerűen csak "pot", vagy "grass" a neve. Orvosilag nem használják.

Amerikában és Kanadában tévesen egy kalap alá veszi a törvény a fájdalomcsillapítókkal, pedig sem szokást nem vált ki használata, sem pedig hozzá nem szokik a szervezet, hogy mindig nagyobb mennyiséget igényelne. Mások tévesen azt hiszik, hogy ez is "értelem-tágító" szer.

A tény az, hogy inkább az alkoholhoz hasonlít hatása, mert a mozgások összhangját, az érzékelést és az ítélethozást zavarja meg. Hatása gyorsabban jelentkezik, mint az alkoholé, s tartama a felhasznált mennyiségtől függ. Leginkább cigarettaként használják. Amikor nagyfokú hatást akarnak előidézni, megeszik.

Leggyakoribb hatása az idő- és tér-érzék eltorzulása és a fény- és hang-hatások felfokozódása. Képzeldést ritkán vált ki, és elmezavart még ritkábban idéz csak elő.

Az alkoholra való hasonlósága miatt egyesek azzal érvelnek, hogy ha az alkohol fogyasztást megengedik, nincs joguk korlátozni a marijuana használatát sem. Ez azonban gyenge érv. Az alkohollal való visszaélés tragikus következményei éppen arra kell hogy serkentsenek minket, hogy elkerüljük még egy ilyen szer használatának elterjedését.

A marijuana használata nagyon el van terjedve és sok serdülő kísérletet tesz vele. Ha a szülők észreveszik ezt, nem kell megijedniük, s mindjárt feltenniük a kérdést, hogy ők mennyiben hibásak ezért. Ez nem jelenti okvetlenül azt, hogy gyermekük nem fog megállni, míg a heroin rabjává nem válik, és emiatt erkölcstelennek, vagy bűnözőnek sem kell tartani őt. Különbséget kell tenniük a "kísérletezgetés" és a hosszas használat között, amely már valóban lélektani szokás rabjává teheti őket, és erősebb szerek használatára vezethet.

Abban az esetben pedig, amikor a szülők felfedezik, hogy gyermekük rendszeresen használja a marijuanát, még józanabban kell viselkedniük irányában. Az ilyen gyermekek menekülnek a valóságtól és az élet felelősségeitől. Megbélyegzés helyett inkább bátorításra, segítségre szorulnak, hogy felismerjék az élet igazi értékét és szépségét, ahelyett, hogy álmvilágba menekülnének.

Akárcsak az LSD, a marijuana használata is elterjedt minden társadalmi fokoz. A marijuana nem oly veszélyes mint az LSD, de veszélyesebb az alkohalnál. Messze alatta marad azonban veszélyességben a heroin, vagy methedrine alatt. A marijuana használat azonban kapcsolatba hozza a gyermeket olyanokkal, akik heroint használnak, és bűntényeket követnek el, hogy pénzt szerezzenek rá. Fennáll a veszély, hogy előbb-utóbb ők is követik társaik példáját. Nagyon sokan, akik a kábítószerek rabjává váltak, a marijuanával kezdték. Tény az is, hogy a törvény bünteti a marijuana használatát (felony), s ha vitatható is, hogy a megállapított büntetés túlzott-e, vagy sem, kétségtelen, hogy a törvénytelen viselkedésmód nem kívánatos.

A fiataloknak igényük, hogy egy csoporthoz tartozzanak, s ha a csoport, amelyhez vonzódnak visszaél egyes orvosságokkal, szinte ellenállhatatlan kísértésük támad, hogy ők is kövessék mások példáját. Rászorulnak azért a felnőttek segítségére. A pusztá kioktatás hatástalan, ha nem társul hozzá megfelelő irányítás, hogy miként fejleszthetik ki értékes tulajdonságaikat. Szidás és elnyomás helyett inkább megértésre szorulnak, és segítségre, hogy helyes céljaikat el tudják érni.

Nem segítjük viszont őket sem a nevetségessé tétellel, sem azzal, hogy egyformán ítélünk azokról, akik kíváncsiságból megpróbálkoznak az "enyvszagolással", vagy akik vizsgakészület idején serkentő szerekhez nyúlnak, vagy akik marijuana cigarettákat szívnak. Egyénileg ítéljük meg mindenkit, s ennek megfelelően igyekezzünk őt segíteni.

DÉL-AMERIKA

A II. Kerület tisztikonferenciáját 1971. január 21-én rendezték a magyar bencés-
atyák Sao Paulo-i Szent Imre Kollégiumában. A gyűlést Piller Gedeonné Ker. V. T.
kérésére Dr. Ádám János, S. J. cscst. vezette brazíliai és argentinai cserkészveze-
tők részvételével. Két téma került megvitatásra: A cserkész-szellem erősítése csa-
patainkban. - Magyarságnevelési feladataink. Az utóbbi témához Dömötör Gábor (Rio
de Janeiro) tartott értékes vitaindító előadást.

EURÓPA

Az I. Kerület hagyományos tiszti konferenciáját 1971. január 8-10 között tartotta
Altenbergben, egy ősi cisztercita kolostorból átalakított ifjúsági otthonban. A 39
résztevőből álló gyűlésen Kölley György Ker. V. T. fölkérésére Nickl Károly elnö-
költ.

A konferencia tárgysorozata és időbeosztása:

Január 8-án (péntek) Érkezés délután 16.00-19.00 között.

19.00 Vacsora

20.00 A konferencia megnyitása.

Kerületi beszámoló: Kerületi V. T.

anyagi beszámoló: Steinprinz Egon.

Utána rövid megbeszélés a csapatparancsnokok számára.

Január 9-én (szombat)

8.30 reggeli

9.00 Magyar szó és betű cserkészletünkben: Padányi Erzsébet.

9.45 Hogyan tanítsunk bábjátékot: Kelemen Zoltánné.

10.30 Ö. V. képzés a csapatban: Solymár János.

11.00 Felszólalások

12.00 Ebéd

14.30 Gyakorlati magyarságnevelés (vita előadás): Fejős Ottó

15.30 Beszámolók csapataink életéről.

16.30 Csapatparancsnoki értekezlet.

Többieknek: szabadidő személyi beszélgetésekre.

17.15 Beszámoló a jubileumi táborról: Gyarmati László

18.30 Vacsora

19.30 A pittsburghi jubileumi tábor filmbemutatója.

Száraz tábortűz.

Január 10-én (vasárnap)

8.50 Istentisztelet

9.00 reggeli

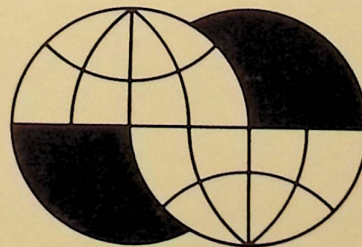
10.00 Évi programtervek: Szabó Ödön

11.00 EMCS-MCS sajtó ügyek: Nickl Károly

11.30 Felszólalások.

12.00 Ebéd

13.30 Zárás.

M U N K A T Á R S A K

ÁDÁM JÁNOS, dr.
BEKE IMRE
BODNÁR GÁBOR
CARFAGNI, ARTHUR R.
Cs. SZABÓ LÁSZLÓ
CSEH TIBOR
DÉNES F. TIBOR
EROLLES RITA
v. FARAGÓ ENDRE
GÁCSÉR IMRE, dr.
KÖLLEY GYÖRGY
MESTER MÁRIA
NÉMETHY GYÖRGY, dr.
NOVÁK FERENCNÉ
RIEDL LÁSZLÓ
VARESKA GYÖRGY, dr.

Non-profit org.
U. S. postage
paid
Garfield, N. J.
Permit No. 204

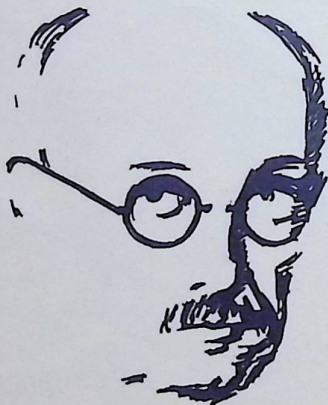
HUNGARIAN BOY SCOUTS ASS'N

P. O. Box 68
Garfield, N. J. 07026

Return Postage
Guaranteed

PRINTED MATTER
ADDRESS CORRECTION REQUESTED

TELEKI MONDÁSOK:

1. A vezetés elsősorban példa.
2. Nehéz ma igaz úton járni, de lehet.
3. Csak az tartozik a nemzethez, aki a nemzeti feladatokat is vállalja.
4. Légy akkor is magyar, ha nem lát senki, s légy akkor is keresztény, ha sokan látnak.
5. Becsüljük meg azt, ha szó helyett tetteket látunk.
6. Mindnyájunk feladata, hogy magánérdekeinket a közérdek alá rendeljük.
7. Ha valaki rácáfol arra, amit hirdet, sokkal jobb, ha egyáltalán semmit sem hirdet.
8. Nincsenek kis emberek, csak kicsinyhitűek.
9. A szeretet a közösség összetartója.
10. Érdeemes, szép és dicső dolog magyarnak lenni.
11. A hit ma a legerősebb várunk.
12. Becsületünk előbbrevaló jólétünknel.